

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Če vsak četrtik in veča s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 6 K, pol leta 3 K in za četrt leta 1 1/2 K. Naročnina za Nemčijo 8 K, za druge tujerazne države 8 K. Če listi sam po nje, plača na leto samo 5 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Učije „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 12 v. — Uredništvo: Koroska cesta št. 5. — Rokopisni listi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroska cesta št. 5, sprazniti pisarnice, inženirski in računski.

Mir z Rusijo.

Gotobček miru je dvakrat zletel iz Bresta Litovskega. V soboto, 9. februarja, se je ob dveh zjutraj dvignil v zračne višave, noseč v kljunčku mirovno pogodbo med osrednjimi državami in Ukrajino. V nedeljo je zletel drugič ter prinesel v kljunčku palmovo vejico miru s celo Rusijo. Pozdravljen oznanitelj prvega miru v Evropi, prepojeni s krvjo stotisočeri in stokajoči pod težavami in grozotami trinapolletne vojne! Naj bi mu kmalu sledil glasnik toliko zaželjenega in tako težko pričakovanega splošnega miru!

V nedeljo je Rusija formalno, zunanje-pravno, stopila z vojnega pozorišča. Dejansko že ni bila več na njem od oktobrske revolucije boljševikov. Boljševiki so tako prišli na površje, da so zrevolucionirali vojaštvo ter ga pridobili za svoje socialistične cilje. Obrnili so orožje, ki so ga vojaki prej rabili proti zunanjim sovražnikom, sedaj proti nasprotnikom boljševikov na Ruskem. Zadrževala je državljanska vojna med raznimi ruskimi strankami. Kri ni tekla več na rusko-nemško-avstrijski fronti, marveč po ulicah Petrograda, Moskve in drugih ruskih mest. Da izvojujejo notranjo državljansko vojno in ostanejo zmagovalci proti več kakor dvetretjinski večini ruskega naroda, ki je boljševikom nasproten, so se začeli v Brestu Litovskem pogajati z osrednjimi državami. Njihovo geslo je bilo: mir na zunanji, boj znotraj!

Do preteklega petka ta pogajanja niso imela še nobenega dejanskega uspeha. V nobeni sporni točki se niso zedinila naziranja Trockega in nemško-avstrijskih zastopnikov. Ko pa je v soboto Ukrajina kot samostojna in neodvisna država sklenila mir z osrednjimi državami, je Trockij v nedeljo izjavil nastop miru tudi z ostalo Rusijo. Rusija še ni sklenila formalne mirovne pogodbe kakor Ukrajina, marveč je kratkoma odpovedala vojno stanje in podala izjavo, da je odredila popolno razoroženje ruskih vojaških sil. Pogajanja pa bodo tekla dalje in se bodo tikala političnih, pravnih in gospodarskih razmer. Ta pogajanja se bodo, kakor je napovedal Trockij, vršila deloma nenosredno med udeleženiimi vladami, deloma pa v komisijah, ki jih imajo Nemčija in Avstrija in njeni zaveznici v Petrogradu.

Kakšen bo torej mir z Rusijo, tega še ne vemo, ker je k temu še treba obsežnih pogajanj. Razmerje med nami in Rusijo se je v toliko spremenilo, da ne vlada več premirje, marveč mir. Kako se pa bodo rešile preporne točke o Poljski, Litvi in Kuronski, nam še ni znano in v tem hipu tega najbrž ne vesta ne Černin in Kühlmann, pa tudi ne Trockij. Da je bil Trockij naenkrat tako dostopen za mir, je storila Ukrajina, katera je kot samostojna država sklenila mir, katere pa boljševiki in najbrž tudi še druge ruske stranke ne marajo tako lahko pustiti iz veleruskega območja in iz zveze z Rusijo.

Mirovna pogodba z Ukrajino, ki je samostojna država šele od 20. novembra 1917, ko je osrednja ukrajinska vlada (Rađa) v Kijevu proglasila Ukrajino za samostojno, neodvisno državo, je postavila Ukrajino v družbo samostojnih evropskih držav ter ji je že tudi določila meje. Med Avstrijo in Ukrajino bi naj ostala stara meja, ki je bila med Avstrijo in Rusijo. Dalje proti severu bi naj delala mejo črta, ki se vleče od Tarnograda ob gališki meji blizu reke San do mesta Melnik ob reki Bug severozahodno od Bresta Litovskega. Ta črta teče v sredini med rekama Visla in Bug; mesto Ljublin bi pripadalo bodoči Poljski, Holm in Brest Litovsk pa Ukrajini. In ravno tukaj se začne spor med kraljevino Poljsko in Ukrajino. Če obvelja ta meja, kakor je določena v mirovni pogodbi z Ukrajino, bi Poljska ne dobila Volinije ne holmskega okraja in bi bila sploh zelo pristržena, zlasti če bi se še izpolnili vsenemški naklepi, ki tudi zahtevajo precejšen del Poljske, namreč tisti, ki meji na Prusijo. Druge potežkoče tvor pa meja med Rusijo in Ukrajino.

V smislu toliko potrebnega miru odkrito in toplo želimo, da bi se vsa ta vprašanja rešila potom pogajanj in pogodb in da bi se Rusija tudi v svoji notranjosti tako umirila in uredila, da ne bi revolucija in nered zopet ogrožala miru, ki je sedaj nastopil med nami. Nastop miru odpira množicam, trpečim pomanjkanje in glad, upanje na dovoz živil, ki so baje v Rusiji in zlasti v Ukrajini nakopičena ter čakajo izvoza. In ravno to dvojje je, kar vsi potrebujemo: kruh in mir!

Ministrski predsednik Seidler na pobegu in povratku.

Dne 7. februarja ob 6. uri zvečer bi naj avstrijska državna zbornica glasovala o začasnem državnem proračunu. Ministrski predsednik Seidler se je mnogo trudil, da bi dobil večino poslancev na svojo stran. Prosjačil je pri Poljaki in Ukrajincih. Svojo srečo je poskušal tudi pri Jugoslovanih. A predno je prišlo do glasovanja, je Seidler odstopil s celim ministrstvom. Mož se je pošteno zaračunal. U-pal je, da bo lahko spravil skupaj potrebno večino. A kakor vedno, tako se je zaračunal tudi tokrat. Je pokazal, da je slab računar. Hotel je vladati brez Slovanov. A to danes ne gre več. Seidlerjeva in tudi vsaka druga vlada bo morala uvideti, da smo Slovani v Avstriji v večini in da se brez nas in proti nam ne da več vladati. Tokrat so se skupali vladi tudi Poljaki, ki so še sicer vedno pomagali vladi potegniti voz iz blata. Prejšnji teden so vojaki iz Nem-

Poljski klub je z ozirom na te dogodke sklenil dne 7. februarja malo pred nameranim glasovanjem, da ne bo glasoval za državni proračun. Ko se je doznalo za sklep Poljakov, je bilo takoj jasno, da je stališče Seidlerjevega ministrstva omajano. Nemci sami so preslabi, da bi rešili vlado iz zagate.

K vsemu temu pa je še nastalo tudi med Čehi veliko razburjenje. V večinomna češkem delu dežele, v Trutnovu, je hotela dati vlada Nemcem popolnoma nemško okrožno sodišče, proti kateremu se Čehi izopravičenih razlogov odločno upirajo že dolgo vrsto let. Ko so Čehi izvedeli za nemško in vladno nameru, so zagrozili, da se bodo borili proti protičeški nakani z najostrejšimi sredstvi. Grozili so celo z razbitjem državnega zbora. Vitez Seidler je klical k sebi voditelje Poljakov, Čehov in Jugoslovancev. A pregovoriti ni mogel ne Poljakov, še manj pa Čehov ali Jugoslovancev. Češki voditelj Stanek je izjavil, da Čehi sploh ne marajo staviti vladi med vojno nobenih zahtev. Dr. Korošec pa je v imenu Jugoslovancev izjavil, da ostanejo Jugoslovani zvesto na strani Čehov.

LISTEK.

Vojni spomini.

(Januš Golec.)

(Konec.)

Korno poveljstvo si je zgradilo radli tega pod zemljo betonirana bivališča, ki so bila dobro zavarovana proti vsaki še tako težki bombi. Cela zgradba je morala stati na sto in stotisoče kron. V te prostore se je preseljeval korni štab v svetlih nočeh, kjer je lahko deloval v domovinski varnosti in brezskrbnosti. V Buczaczu smo bivali samo dva dni.

Na tukajšnjem kolodvoru so nas zrivali v železniške vozove; oddrdrali smo proti Bukovini v že omenjeno selo Jourkoutz. Saj je bilo že meseca junija in pri nas je vedel že vsak infanterist, da se bo pričela vsak čas ruska velika ofenziva. Mi smo zrlili mirno, samozavestno prihodnosti v oči v svesti si, da so naše postojanke nepremagljive. Ko so nas zložili dne 3. junija na kolodvoru v Jourkoutzu, je povabil naš štab divizioner na bogato večerjo. Smo bili prav židane volje do jutrajne zore.

Komaj sem zatisnil oči v svoji bajti, me je že

klical šef divizije k telefonu, kjer sem zvedel, da so pričeli Rusi napad s pomočjo strupenih plinov. Ta novica me je vznemirila presneto malo, ker sem se čisto mirno vlegel in zadrotal do visoko vozečega se solca.

Ko sem prestopil prag nočišča, mi je zarobnel v uho ruski bobneči ogenj na celi bojni črti, kakor daleč so nesle oči. Sovražnik je streljal iz kalibrov, kakoršnih še do tedaj nismo okusili iz ruskih topov. Rusi so uporabljali težke ladijske topove, iz katerih so pošiljali svoje železne pozdrave daleč za našo fronto. Cela obdnjestrska ravan se je tresla od grama; povsod se je pokajalo v črnih stebrih proti nebu; povsod je bilo videti na tisoče in tisoče šrapnel-skih oblačkov.

Pri tem prizoru me je nekoliko pogrelo, ker nisem bil vajen podobnega ognjenega plesa od Gorlice več. Če predere sovražnik, bo to za nas rezervo dan krvi in smrti.

Okoli poldne smo že prejeli povelje: izvesti je protinapad severno od sela Jourkoutz, kjer so Rusi bili že udrti v naše postojanke z dvema divizijama. Selo Jourkoutz leži v kotanji, nad vasjo je pa plan ravan skoro do ruske meje. Ta cela planjava je bila meseca junija nepregledno žito morje.

Komaj smo se pokazali iz globeli na ravnini, nas je že objela ruska artilerija s svojo ognjeno ve-

rigo. Za naš hrbet se je vsul tako gost zapiralni o-genj iz samih granat in šrapnelov, da bi me bila ušla nazaj še miš ne, kaj šele človek. Za hrbtom toda smrti, pred nami kot listja in trave na gosto ruske pehote. Pobeg izključen; zmaga negotova!

To so občutki, ki pretresejo trenutno še vsakega starega in vojnoizkušene a vjaka. Valili smo se naprej, ne mence se za smrtno točo, ki je sila po nas od vseh strani. Se danes ne vem in mi e kar naravnost nerazumljivo, zakaj je začela lezti ruska pehota nazaj, ko smo se pojavili mi s protinapadom. Nikjer nismo zadeli na infanterijski odpor, ker se je umikal sovražnik prostovoljno v honvedom odvzete postojanke. Odtod pač nismo mogli preopditi Rusov, ker nam je skoro popolnoma manjkalo artilerije, ki je bila tedaj skoro vsa zaposlena pri ofenzivi proti Italiji. Od nas zasedena nova bojna črta je bila ugodno ležeča; predstojniki so se zedinili, da jo naj utrdimo ter trajno zasedemo. Precej posrečeni protinapad nam je močno razredčil vrste častnikov in moštva. Rusi so sedaj mirovali v našem odseku celi dan 5. junija.

Dne 6. junija so nas zopet obsuli z neverjetno artilerijsko silo. Na levo od nas sta bila dva precej velika ribnika. Bog zna, kaj je domneval sovražnik v tej mlakužni vodi, ker je izplal z granatami vsu vodo in je raztrosil nedolžne žabje krače na vse ve-

Ker je Seidler videl, da ne more naprej, je postal cesarju ostavko celega svojega ministrstva. Dne 7. februarja ob 1/6. uri se je seja državnega zbora prekinila. Predsednik Groß je naznanil, da je ministrstvo odstopilo. Čehi so to naznanilo sprejeli z odobravanjem.

Cesar pa ministrskega odstopa ni sprejel in je odredil, da naj še vitez Seidler ostane naprej minister. Te dni se vitez Seidler pogaja z voditelji državnozbornih strank. K sebi je opetovano klical tudi Poljake, Čehi in Jugoslovane. Ali se mu bo posrečilo pridobiti večino poslancev za proračun, še danes ni jasno. Jasno pa je, da Čehi in Jugoslovani ostanejo zvesti zavezniki in da vladi, ki se je zapisala Nemcem in noče ugoditi niti najbolj skromnim slovanskim željam, ne bodo dovolili državnega proračuna. Če se bo Seidler zopet zaračunal, je njegova stvar.

Govori se, da se bodo iz starega ministrstva morali ločiti minister Höfer, Schauer, Wimmer in Toggenburg. Dosedaj, ko to pišemo, nam še ni znano, ali se bo ministrstvo res preustrojilo ali ne.

Kmetske pritožbe.

V seji državnega zbora je poslanec Roškar govoril o težavah in težnjah slovenskega kmeta. Govor prinašamo v celoti. Poslanec Roškar je izvajal najprvo slovensko:

Edino rešilno sredstvo: Konec vojske.

Kdo bi bil pričakoval pred petimi, šestimi leti, da doživimo razmere, v katerih živimo danes? Predragi! Prekratek je čas, da bi mogel opisati le nekatere vzroke, ki so pripeljali do tega. Pribijem le dejstvo: Ako se položaj ne spremeni kmalu, ako ne mine ta nasilna vojska, potem prenehamo mi in naše življenje in narodi se bodo pokončali sami. Živila se krejijo od dne do dne in to ne le po mestih in trgih, ampak tudi po deželi. Ljudstvu se vzame vse, kar ima, tako da je nevarnost, da bo izročeno lakotni. Kako naj si ljudstvo pomaga? Obrača se na nas, svoje zastopnike, da jim pripomoremo do rešitve. A žalibog pa je naša moč nezadostna. Poznamo edino rešilno sredstvo, ki nas zamore rešiti: Konec vojne. Zato zahtevamo od merodajnih faktorjev, da zlasti o vse sile v dosegu tega smotra.

Nemško je nadaljeval:

Pomanjkanje živil v mestih in na deželi.

Predmet, o katerem govorimo, je zelo važen; jaz bi ga skoraj označil kot najvažnejšega. Bojim se samo, da bo tako kot prejšnje razprave tudi ta šla mimo nas brez sledu. (Tako je!) Dosedaj še ne moremo nikjer pokazati na primerno ureditev prehranjevanja, ki bi prinesla ljudstvu res to, kar rabi. Gospoda moja! V mestih se toži o pomanjkanju živil. V tem oziru pa sedaj na deželi ni nič ugodnejše — temveč še mnogo hujše. Skušal bom to dokazati s kratkimi besedami.

Neenakomerne rekvizicije.

Spoštovani gospodje! Rekvizicije, katere mora prenašati kmetstvo ljudstvo, se izvršujejo tako neenakomerno, da imamo celo družine, ki se morajo zadovoljiti s tako ozko omejenimi živili, da niti ne bodo izhajale do nove žetve. Te družine tudi nimajo nobenega upanja, da bodo pozneje odkoder drugod prekrbljene z živili.

trove. Naš štab se je stiskal par sto korakov za to fronto v majhne kolibe, ki so bile izkopane v hrib. Našo bližino so bobnele granate, da me je potrešavalo na fleh čepečega tako močno, da še telefona nisem mogel držati na uho.

Naš ubogi polkovni oče! V onih par dneh te smrtno groze sva postala zaupna, da mi še dandanes piše: „Ljubi moj sin!“

Enkrat in sicer 6. me je rešil stari gospod z objema smrti. Rusi so prali po nas kot po štrnjah. Oberstu je postajalo malo pretesno krog srca in je poklical mene od telefona v svojo bližino. Še nisem počenil k njemu, je prifrčala skozi okno moje luknje granata in razkadila celo kolibo. Sedem mož, med njimi tudi moj sluga, so si kuhali pri meni črno kavo, ko je udarila granata. Vseh sedem je obležalo mrtvih. Še človek oddahne pri takem trenutno služajnem pobegu iz pesti gotove smrti.

Dne 7. junija je zakrilatil zopet mir. Plazil se sem v naše postojanke, da blagoslovim padle in zašrtam na karti novo bojno črto. Naših in Rusov je dosti ugrinilo v travo; vse smo položili v tri zelo razsežne grobove.

Pri pregledu postojank so me prosili vojaki od 16. kompanije, naj odstranim za božjo voljo ruske mrličje, ki so ležali že nekaj dni v junijskem solncu tik pred njimi. Sovražnik je tičal koj pod bregom le dobrih 10 korakov od naših. Kakor hitro je kateri od njih nos ali roko iz kritja, se mu je že pocedila kri ali ga je pa zavil smrtni plašč. Vseled sovražne strojnice, ki je bila preblizu, je bilo izključeno misliti, da bi se dali mrličji odstraniti z rokami. Smrad

Kako se izvršujejo rekvizicije? Skoro vsak mesec se v zadnjem času vršijo ena ali dve rekviziciji. Preteklo leto se je v eni in isti občini rekviziralo po 4- do 5krat; letos pa je že izvršena tretja rekvizicija. Sliši se, da ji bo skoro sledila še četrta. S temi rekvizicijami se ljudstvo samo razburja, posebno tam, kjer so doma samo ženske. Temu se tudi ni čuditi, če pride k hiši kar po 7 do 8 vojakov, da bi izvrševali svojo službo. V zadnjem času jih pride več kar z nasajenimi bajoneti. Kako to upliva na ljudstvo, si lahko sami predstavljate. Tukaj bi pa vendar vprašal: Ali je res dejanska potreba, da rabi ta oborožena previdnost? Ali je kmetstvo ljudstvo res že kje s svojim obnašanjem to izzvalo? Se je že mogoče kje uprlo naredbam, ki se vendar povsod izvršijo?

Ne, gospoda moja, dosedaj še nikjer! Razven slučaj v Forminu. Kmetstvo ljudstvo je vedno pripravljeno, da vse, kar more pogrešati, odda z dobro voljo. S kako brezobzirnostjo se izvršujejo te rekvizicije, se žal v tem kratkem času ne more obrazložiti. Dogodijo se slučajji, da žena, ki se je mogoče prestrašila vsled postopanja članov rekvizicijskih komisij, pozabi takoj kakšno zalogo pokazati ali hitro naznaniti: to imam tukaj, ono tam, in tisto blago se potem proglasi kot skrito, se odvzame brezplačno in stranka se še kaznuje. Imamo številne slučaje, kjer se tako brezobzirno postopa, da poljedelcu ne pustijo niti semena za prihodnjo spomlad. Še pred kratkim sem imel priliko, da sem posredoval in prosil na okrajnem glavarstvu, naj ljudstvu pustijo vsaj potrebno seme. Kakti nasledki bodo dozoreli, če v spomlad ne bomo imeli semenja, to je vendar jasno in jaz upam, da bi bilo škoda izgubljeni o tem vsako nadaljno besedo.

Z dovoljeno količino moke ne moremo izhajati.

Nadalje je ugotovljeno, da s količino, ki se nam v zadnjem času pušča za prehrano, nikakor ne moremo izhajati, in to pa posebno radi tega ne, ker se na deželi prodaja čisto malo mesa. V mesnicah na kmetih ni dobiti več mesa in tudi pridelovanje mesa je tako vezano, da se ga prideluje popolnoma premalo. Z odredbo od 16. jan. 1918, drž. zak. št. 16, se je dosedanja količina moke tako pri pridelovalcih in nepridelovalcih zelo okrajšala. Osebam, ki sami ne pridelujejo žita, se je dovoljena količina skrajšala od 1400 na 1150 gramov na teden. Osebam, ki težko delajo med nepridelovalci, se je količina moke istotako skrajšala in sicer od 2100 na 1850 gr. moke na teden. Po novi odredbi se je količina moke pri pridelovalcih, ki opravljajo lahka dela, skrajšala na 75%, pri onih, ki opravljajo težka dela, pa na 82%.

Na kmetih je preskrba z moko najslabša.

Primeroma slabša je preskrba z moko pri nepridelovalcih na kmetih. Ti dobivajo glasom odredbe enako količino kot mestni nepridelovalci. V resnici pa ne dobijo niti eno petino od določene količine. Imamo kmetske občine, posebno na Slovenskem Štajerskem, na Kranjskem in v Primorju in nič manj v južnih deželah: v Istri in v Dalmaciji, ki skozi 3 do 4 tedne ne dobijo ne kilograma moke, čeravno se nahajajo tam mnogo takih, ki sami ne pridelujejo žita. Podružnice vojni-žitno-prometnega zavoda delajo že ves čas vojne tako, da vso razpoložljivo moko s hranijo in pripravijo za večja mesta: Dunaj, Gradec in druge industrijske kraje; če kaj preostane, pošljejo ostanke manjšim mestom in trgovinam, in še le nazadnje, če še sploh kaj ostane, dobijo kmetske občine. Radi tega gredo poslednje navadno vedno s

je bil tako omamljivo dušeč, da bi naše vojaštvo ne moglo še nadalje vdihavati okuženega zraka.

Naročil sem pri tremskih kovačih železne harpune in jih pritrtili vsako na vrh. Na te drogove bi naj naši pritrtili mrtvece in jih potegnili v jarke, da se potem zagrebejo. Niti tega niso dopustili Rusi, ker so prestrelili vsak motvoz, predno je bil še mrlič v našem jarku.

To početje je nas vse jezilo. Z oberstom sva sklenila, da jih bova izkurila izpod brega kot jazbec z minami in havbicami. Polkovnik mi je zapovedal na večer 7. junija, da se podam 8. opoldne na holm 260 in opazujem od tamkaj, kako se bo streljalo na Ruse pod bregom.

Da bi se pa lahko priplazil na opazovališče neopaženo varno, je zaukazal naš očka pionirjem: izkopati v noči od 7. na 8. dohodni jarek od nas na griček.

To očetovo povelje me je uščipnilo prav do živega. Sem razkladal gospodu, da se bom vlekel na odkazano mesto brez vsakega dohodnega jarka, kateri bi mi ne bil nič drugega nego pot v smrt. Ruski opazovalec bo takoj zapazil razruvano zemljo in lopnil po meni z artilerijo.

gospod oberst je v skrbi za mojo varnost nakremžil obraz v predstojniške gube in vztrajal pri izdanem povelju po Pilatovo z besedami:

„Kar sem ukrenil, sem ukrenil!“

Kaj sem hotel? Sem se pač vdal oberstovemu povelju.

Ono noč od 7. na 8. sem spal nemirno v gotovi zavesti, da me čaka drugega dne nekaj krvavega.

praznim jerbasm domov. Po določilih § 5 naredbe urada za ljudsko prehrano od dne 15. avgusta 1917, drž. zak. št. 339, se lahko dobijo priboljški pri živilih. Ti priboljški pa ne smejo presegati pol kilograma na osebo in teden. Kot priboljšek pride v poštev: zdrob, ječmenček, ovseni riž in testenine. Ker pa se ti priboljški podelijo samo tistim osebam, katere tudi sicer dobivajo moko, vsled tega kmetske občine sploh niso dobile nobenih priboljškov.

Nezaupanje do uradov in oblasti.

Ker se pa sploh ne ve, do kakšnih sprememb bo še prišlo in kakšnih prikradajev je še nadalje pričakovati, je nastalo v kmetem prebivalstvu že veliko nezaupanje do uradov in oblasti in to nezaupanje vodi v resnici ljudstvo do tega, da si išče samopomoči, da skriva lastna živila, kar sicer ni samo obsojati iz postavnega, ampak tudi iz človeškega stališča. Na najslabšem pri tem so pa tisti, katerim ni mogoče živiti tako pokriti, da bi se ne pokvarila. Živila se ali pokvarijo, ali se jih pa najde in dotične osebe so vrhutega še hudo kaznovane. Gospoda! Veliko na slabšem je še pa, kakor sem že poprej omenil, delavstvo, katero zase ne more zažesti prideti in je torej odvisno od pridelovalca. Kako je onemogočeno pridelovanje svinjske masti in sploh pitane svinj, se je tukaj že večkrat povedalo in dokazalo, kajti če ni močnih krmil, je neomogočeno pitanje svinj. In kaj vse se še tukaj zahteva? Vsak mora od vsake zaklane svinje oddati določeno množino špeha, vse eno, ali bo sam izhajal, ali ne. V zelo redkih slučajih bodo kmetje v stanu oddati zahtevane množine, kajti nimajo niti toliko, kolikor bi rabili sami zase, kajti svinjske masti se pridelava vedno manj in se je bo še manj pridelalo, ako bodo te razmere trajale še nadalje.

Mnogo živil se pokvari.

Kmetstvo prebivalstvo je zelo ozlovoljeno tudi zaradi tega, ker se vsako leto pokvari in uniči toliko živil in sicer na vse mogoče načine. Prosim vas, ali se je poprej v mirnem času kdaj čulo, da bi se bilo pokvarilo toliko živil, kakor ravno sedaj? Zdi se sicer, da se je večkrat nalašč pripustilo, da so se živila pokvarila in sicer iz namena, da bi se taka pokvarjena živila uporabljala v industrijske namene, kot špeh, tudi krompir za izdelovanje spirita itd. Še nedavno n. pr. se je v Radgoni pokvarilo več vagonov krompirja, v Gradcu 15 vagonov in tudi na Dunaju večje število vagonov krompirja. Kakšna pomoč bi to bila za prehrano prebivalstva, če bi se bila uporabila vsa potrebna sredstva, da bi se kaj takega ne pripetilo?

Nasilna in neurejena rekvizicija krme in živine.

Nadalje se še tudi dotaknem vprašanja glede rekvizicije krme. Rekviziranje se izvršuje popolnoma brezobzirno, ne da bi se pri tem pazilo, je-li kmet nadalje v stanu ohraniti stanje svoje živine ali ne. Določeno ni nikjer, ali vsaj kmetu ni znano, koliko krme se mora na mesec pustiti kmetu za vsak komad živine. Pravijo, da se sme kmetu odvzeti ena petina krme še celo tedaj, če bi imel krme polovica manj, kakor je potrebuje.

Pri oddaji živine se še pa hujše postopa. Kdor nima krme ali če se izkaže, da s krmo ne more izhajati, se mu enostavno odvzame toliko več živine. Kako je sedaj z našo govejo živino, je zadeva, o kateri se mora brezpogojno tukaj govoriti. Večina kmetov sploh nima nobene vprežne živine več. Kakšne

Drugo dopoldne sem popil nekaj črne kave, si vzel dva daljnogleda, svojega in polkovnega, telefonični aparat in se podal v usodepolni jarek z nepopisnimi občutki gotove nesreče. Točno ob 12. uri opoldne smo otvorili ogenj iz treh metalcev min in dveh havbic v ono rusko gnezdo pod bregom. Zadevali smo dobro. Že koj po prvih streljih so začeli Rusi frčati iz podbrežnega kritja posamič eden za drugim.

Oberst mi je še ves oveseljen častital k vidnemu uspehu. Zahvalil sem se mu za častitko, ko je pribrenčal prvi šrapnel nad mojo glavo. Zavedal se sem: sedaj te pa že imajo! Premišljal sem v negotovosti: bi li naj pobegnili ali vztrajal, da preženemo vse Ruse do zadnjega?

Med tem omahovanjem med vztrajnostjo in pobegom je pripiskala prva težka granata in se zakopala kakih 30 korakov na levo od mene. Druga je zatulila na desno, tretja je padla pred me, četrta tik za menoj. Sledilo je par mučnih trenutkov: bo še li streljal naprej, potem me pogodi prav gotovo: mogoče bo pa odnehal in me pustil pri miru.

Telefoniral sem se oberstu: da me močno obstreljujejo, moral bom bržkone pobegniti. Očetovega odgovora nisem čul več, ker sem omahnil smrtnonevarno začet v jarek. Pred očmi mi je zaplesalo na nerazložno plat; zasklelo me je v levici, po glavi, v lopatici in po hrbtu, kakor da bi me nekdo lopnil s težkim batom. Omračila se mi je zavest popolnoma in nisem se več zavedel nekaj dni, dokler se nisem prebudil iz omotičnega spanja, ležeč na operacijski mizi v Miskolezu na Madžarskem. — — —

bodo posledice? Zato je, da bi se mogla lea spomlati polja tako obdelati, kakor bi bilo potrebno za ljudsko prehrano. Te razmere nas nevarnost, da se bo temu silijo in ne bodo se splošno govori, da se bo v bodočnosti obdelovalo le toliko zemlje, kolikor se je sloh more obdelovati in koliko se potrebuje za samega človeka. Posledice tega so pa vsakemu

Pomanjkanje mleka.

Vrhutega je še pa pomanjkanje mleka večje od dne do dne, kajti popolnoma brezobzirno se rekvirirajo in koljejo krave-mlekarice in telice, breje več kakor 4 mesece. Večina naših kmetov in sicer ravno največ, in najbolj, ima dandanes v svojih hlevih le še mlado živino in še ta se rekvirira brez ozira na težo, brez ozira na to, ali je rekvirirana žival krava-mlekarica ali breja telica, brez ozira na to, ali je le malo prežveka ali celo nič rejena. Zelo pogosto se pokole tako suha goveja živina, da daje le prav malo mesa.

Slabe posledice.

Kakšne najbižje posledice bo pa imelo vse to? Težavno vprašanje, kako vzdržati do prihodnje zveze, zlasti v slučaju, če ne bo uvoza iz inozemstva. Čezalovati se pa mora, da pri vsem tem ne vlada čut za pravico in zakon, da se ne ozira na našesar, da se marveč močno reče: Preskrbi se, kakor se pač more! Pri takih, ki imajo v resnici dosti živil, se nikdar ne preiskuje tako natančno, kakor tam, kjer jih je malo ali pa celo nič. Ali se je morda že kje v urestih pregledovalo, ako bi se kje namajale velike zaloge živil? Nikdar! Le kmet mora prenašati vse to in sicer vrhutega večkrat v letu. Kmetstvo ljudstvo je že skrajno razburjeno. Zmetje izgubljajo veselje do dela. Govori se toliko o tem, kako zvišati pridelovanje živil, toda na potrebne pogoje, kateri so se tukaj že tolikokrat zahtevali, se pa ne ozira.

Gospodar! Če nam vojaštvo, cziroma vojska, pobira vse naše mlade delavske moči, če ne bode več toliko živine, da bi se moglo pravočasno obdelati polja in končno, če se nam bo odvzemala naša življenjska moč, naša živila, na ta način, kakor se je to dosedaj dogajalo, potem mora priti in bo prišlo tudi tako daleč, da bodo vsled nezadostne hrane pojemale naše moči in končna posledica bo lakota. Ako pa bo uničeno kmetstvo delavstvo, bodo čutili posledice tega tudi vsi drugi stanovi, katerim se dandanes godi veliko bolje nego kmetu. (Živahno pritrjevanje.)

Sveta priseva Franc zov proti Nemcem

Med francoskim ljudstvom vlada še vedno veliko sovraštvo proti Nemcem, ki so leta 1870 in 1871 odtrgali od Francije deželi Alzacijo in Lotaringijo. Ze pred leti se je ustanovilo ljudsko društvo „Sveta Zveza“, katero si je zapisalo za glavno načelo: pogrnati Nemce nazaj s francoskih tal. Preteklo nedeljo je imela „Sveta Zveza“ velikanski shod v Sorboni v Parizu. Zbralo se je na tisoče in tisoče francoskega ljudstva. Predsednik Deskanel je obnovil naslednjo sveto prisego francoskega naroda: „Prisegamo pri naših mrtvih in pri vojaki ob Marni, ob Iseri in pri Verdunu, da ne bomo prej odložili orožja, dokler se ne bo maščevala krivica, katera je bila pripravljena že skozi celih 40 let proti svobodi sveta, dokler ne bodo osvobojene Belgija, Srbija in Rumunija in dokler Francija ne bo zopet pridobila leta 1870-1871 izgubljenih pokrajin.“ Tisočglava ljudska množica je ponavljala to sveto prisego francoskega naroda.

Nemška ofenziva na zahodu.

Angleško časopisje piše, da se bo že v bližnjih dneh pričela nemška ofenziva na zahodnem bojišču. Naobeh straneh se pripravljajo z mrzlično naglico na velike boje. Nemci so baje spravili večino svoje armade iz Italije in z ruske fronte na fronto proti Francozom in Angležem. A tudi ti se pripravljajo na vso moč, da zavrnejo silni naval Nemcev. Na pomoč so jim že prišli Amerikanci z moštvom in z močno artilerijo. Cela Anglija in Francija in tudi Amerika se pripravljajo na velike in krvave boje. To bo boj na življenje in smrt. Gre za to, ali si pribori svetovno nadvlado Nemčija ali Anglija s svojimi zaveznicami. Vojni strokovnjaki so mnenja, da tako krvave bitke, kakor se bo bila letošnja spomlad na zahodu, še ne pomni svetovna zgodovina.

Državni zbor ima prihodnjo sejo v torek, dne 19. februarja.

Poljaki proti vladi. Poljski klub je po svojem načelstvu naznanil ministrskemu predsedniku, da bodo Poljaki odslej v državnem zboru in v delegacijah stopili v najostrejšo opozicijo proti vladi. Poljaki so silno vznemirjeni, ker se je v mirovni pogodbi z Ukrajinci priklonilo k Ukrajini mnogo poljskega

ozemlja, n. pr. gubernija Holm in še tudi obsežni deli gubernije Lublin in Kielce. Poljaki ne morejo mirno gledati, kako se obširni kosi Poljske trgajo od Poljske in pridružujejo drugemu narodu. Ker grof Cernin ni branil poljske pravice in zahteve, radi tega Poljaki ne marajo več biti v vladnem taboru. Tako bodo sedaj tri močne slovanske skupine proti vladi: Čehi, Jugoslovani in Poljaki. Te tri skupine štejejo nad 200 poslancev. V vladni tabor pa so vstopili Ukrajinci, kateri so zelo zadovoljni, da se je Ukrajini priklonilo toliko poljskega ozemlja. Vlada skuša pridobiti na svojo stran tudi nemške socialne demokrate in Italijane. Tako bi imel Seidler proti združenim Slovanom zbrane Nemce, Ukrajince, Italijane in nemške socialne demokrate. S temi bi potem skušal spraviti pod streho državni proračun in — še nadalje vladati proti Slovanom. Če le ne dela Seidler zopet račun brez krčmarja!

Ogrski državni zbor bo baje vlada razpustila, če ne bo sprejel vladnega predloga glede spremembe volilne pravice.

Redenske novice

Nova častna kanonika lavantinske škofije. Cesar je z odlokom z dne 23. januarja 1918 imenoval dekana in župnika v Šmarju v. l. g. Ivana Bohanec ter dekana in mestnega župnika v Brežicah v. l. g. Josipa Mešiček. za častna kanonika lavantinskega stolnega kapitelja. Čestitamo!

† Župnik Karel Tribnik. Dne 10. februarja t. l. je v Jurklostru nagloma umrl tamošnji župnik č. g. Karel Tribnik v 72. letu svoje starosti. Rojen je bil leta 1846 na Muti, v duhovnika posvečen leta 1872. Kot kaplan je služboval v Rušah, Konjicah, pri Sv. Juriju ob južni železnici, v Loki pri Zidanem mostu, na Teharjih in pri Novicerkvi do leta 1893, ko je bil imenovan za župnika v Jurklostru, kjer je služboval do njegove smrti dolgo dobo 25 let. Njegov pogreb se je vršil v torek, dne 12. februarja ob 10. uri predpoldne. Mnogozastl'nemu in obcepriljubljenemu župniku svetila večna luč!

† P. Fruktuoz Frank. Franciškan p. Fruktuoz Frank pri Sv. Trojici v Slov. gor. je nenadoma preminul. Dne 15. januarja je šel v svoj rojstni kraj Prem na Kranjskem poročat svojo sestrično. Dne 31. jan. se je vrnil v Maribor in iskal vozilka da bi se peljal do Sv. Trojice. Pa žal brez uspeha. Pošta slučajno tudi ni vozila. Zato jo je mahnil peš. Večkrat je tožil o nezdravem osrčju. Težavna pot ga je silno zmucila. Tako se je potožil preč. g. župniku pri Sv. Lenartu. Po kratki večerji je v hudi megli in temi nadaljeval svojo pot čez travnike med Sv. Lenartom in Sv. Trojico. Četr ure od samostana je v temi in megli zgrešil pot in zasel v potok Velka. Tu ga je kap zadela. Še le 5 febr so ga našli. Stal je v vodi na lonjen na obrežje. V roki je imel kovček in dežnik. Pokojni Fruktuoz je bil blagega srca. Usoda njegovega življenja je bila skoz in skoz tragična, ki je končana s hipno smrtjo. V Slov. goricah se je zlasti ljudstvu v obče priljublil radi svoje priprostosti in ljubeznjivosti. To je kazal povsod, kjer je deloval. Bog mu bodi milostljiv!

Poroke. Dne 3. svečana se je v Pišecah poročil g. trgovec Josip Gerec z gđ. Nežiko Gerec. Bilo srečno! Na gostiji se je nabralo za Krekov spomenik 62 K in za Tiskovni dom 63 K. — V Framu pa se je poročil poslovođa Kmetijske zadruge v Račah g. Sim. Ducman z gđ. Grizelda Merku iz Trsta. Obilo sreče!

„Slabosegodni“ Ljubša, inženir v Siamu, je doma od Sv. Jurija ob Ščavnici, iz Brkovec (ako ne iz Bolehnečice), znani veliki imenitni vesnici poleg križevske župnije. Tako nam poroča njegov rojak, g. J. S.

Dobre časopise dajte brati drugim! Vsak naročnik časopisa naj skrbi, da bo bralo njegov list kolikor mogoče mnogo ljudi. Ali je škoda ali ni, da že grede časniki drugi dan po rojstvu v razne postranske namene kot ničvreden papir? Ali ne bi rajši ponudili prebran časopis sosedu ali znancu, ki ga sam nima? Redek bo, ki bi ga zavrnil in nekaj se venčar vedno prime. In ravno v naših dneh imajo naši listi toliko dobrega in potrebnega za naše ljudstvo! Skrbimo torej vedno za nove naročnike naših listov, pa skrbimo tudi — in to še posebno — za nove bralce. Morda poteče čas za nabiranje novih naročnikov, za nabiranje novih bralcev ne poteče nikoli. Vsak dober list naj bi šel skozi več rok, predno roma v staro šaro. Ljudje silno radi berejo. Berejo vse, kar dobe, in prav hvaležni so tistemu, ki jim da pametno čtivo. Tako je mogoče delati od osebe do osebe in ravno podrobnega dela nam je tako treba.

Klaverjev koledar 1918 je že razprodan. Iste ga donatisniti v sedanjih težkih časih ni mogoče. Vsa dospela naročila bomo zaznamovali za koledar

1919 in istega takoj poslali ko bo gotovo. — Družba sv. Petra Klaverja za afrikanke misijone. Ljubljana, Pred školijo št. 8.

Slovenski vojak ne mara „Štajerca.“ Počpisani izjavljamo, da se je v članku, ki ga je prinesel ptujski „Štajerc“ v letošnji prvi številki pod naslovom „Iz turških dežel“, objavilo moje ime brez mojega vedenja in dovoljenja. Povdarjam, da nimam nikakega povoda našim narodnim sovražnikom po „Štajercu“ pošiljati novoletna voščila in pozdrave, napadati naše narodne boritelje in obečati zvestobo vse nemštvo. Živela avstrijska Jugoslavija! Alojz Tantežl iz Raskovca pri Konjicah, slovenski topičar na Turškem.

Ptujski shod Kmetijske Zveze je „Štajerca“ hudo poparil. Nemškutarski list je sodil, da so že vsi ljudje v ptujski okolici kakor kalini obsedeli na njegovih limanicah. Pa se je prav debelo zmotil. Ravno politični shod na Svečnico je dokazal, da je v ptujski okolici nemškutarskih kalinov prav malo, da je ljudstvo v ogromni večini pošteno katoliško in značajno narodno in tudi, česar se „Štajerc“ najbolj boji, navdušeno jugoslovansko. To so ljudje „Štajerčevemu“ uredniku tako glasno povedali in tako silno zaklicali v nemškutarska ušesa, da mu še zdaj zveni po njih. Shod seveda ni bil razbit, kakor lažejo nemški listi in „Štajerc“, marveč je poslanec Brenčič govoril dolg govor. Razbit pa je bil Linhartov poskus, na tem shodu priti do besede. Do besede ni prišel, ampak do nečesa drugega, kar je čutil na lastni koži in radi česa toži, kakor napoveduje v svojem listu, enega izmed najhujših napadalcev pri sodniji. Kaj pomaga potem laž v nemških listih o uspehu štajerčijanecv na omenjenem shodu? Naš shod se je vršil, n š govornik je govoril, štajerčijanski ni smel govoriti, marveč je moral slišati take težke in tako bridke, da jih bo še dolgo pomnil. Vrh tega pa je še nekaj dobil za spomin, ki ga je vzel s seboj. Kje je torej uspeh? So li prejeti pljunki in sunki uspeli? A morda zavoljo tega, ker bo Súdmarka morala zopet globlje seči v žep in plačati denar za bolečine?

Cvetke z Brenčičevega shoda v Ptuj na Svečnico 1918. Iz Ptuja se nam piše: Kakor je bila ptujska nemčurska druhal zmiraj organizirana in oborožena in je pretepala mirne in poštene Slovence pri njihovih prireditvah, tako še je postavila tudi za ta Brenčičev shod. Mestni pobalini so se na predvečer pridušali in zbirali orožje, da napadejo na Svečnico kmete, ki bodo prišli „pretepatvati mestjanov, ki so te vojske krivi.“ Tako se je nalagalo najnižjo fakinažo. Ljudstva z dežele pa je prišlo na Svečnico toliko na shod, da si ptujska fakinaža pri belem dnevu ni upala nanj. Pa so se pobotali tudi z oblastmi, ker je dobil Linhart 12 vojakov, da more na shod, sicer ga naše ljudstvo ne bi pustilo med se. Ker nemčurska fakinaža ni mogla razgrajati na shodu, pa je motil Linhart v senci 12 pušk, toda naši Slovenci so mu jih naštel, kakor jih še nikdar ni čul. Brez vojakov gotovo ne bo nikdar več prišel na naš shod. Ali bodo nazadnje res oblasti postavile vsakemu našemu zborovalcu za vrat vojaka s puško, da ne more dati duška svojemu avstrijsko-jugoslovanskemu mišljenju? Mi ostanemo pod vlado našega cesarja, toda nikdar več pod nadvlado Nemcev! Sme že preveč pretrpeli. Mi kličemo: „Proč z Orniki in Linharti in enakimi!“ (Linhart je kot nesposoben od vojaške službe oproščen za to, da v Ptuj na trgu ceni ženskam, kako drago sme katera ceniti svoje borne pridelke. Kako Linhart postopa, to izkustva pa menda imate že! Vaši možje pa bi imeli važnejši vzrok, da se jih oprosti. „Kdor ima oči, da vidi, naj gleda!“) Ko gre za to, da se osumniči poštene Slovence, porabi nemčurska klika najostudnejša sredstva. Zmiraj enako. Hitro po Brenčičevem shodu se je poslala brzobjavka na nemške liste, da je bil shod razpuščen, ker so se čuli protiavtstrijski medklici. Kako pa so se glasili? Le čujte! Linhart vpije: „Wiederwohl je bil Slovenec.“ Glas mu odgovori: „Tak kakor ti!“ Drug glas: „Pje Linhart! Bog je ustvaril človeku glavo zgoraj, teletu pa navrej.“ To so po nemčurski pameti protiavtstrijski klici. In srbofilni medklici so se čuli, piše štajerčijanec, pa kaki! Linhart besni proti Jugoslaviji, in nekdo zavpije: „Pje, le tiho bodi, še boš ti srbski kralj!“ In na temelju tega denuncira ptujska propalost naše ljudstvo protidržavnega mišljenja. Pjebi ptujski nemčurji, ko so sedaj odhajali rekruti, ste jim prodajali šopke samo z Viljemovo in Hindenburgovo podobo, a nobenega z našim cesarjem. Da, le Nemčijo imate zmiraj v očeh, nas avstrijske Slovence pa obrekujete, kakor da nismo cesarju zvesti. Padli ste tako globoko, da globlje ne morete, in vaš konec, kakšen bo? Nekaj malo našega ljudstva ste bili zaslepili. Večina zapeljanih je že spregledala: šnop-sarji pa bodo poginili z vami. Pred tem vas ne rešijo niti vojniki, niti policaji, niti nemški uradniki. A nam je zasijal beli dan in mi vidimo svoj cilj: Jugoslavijo! Od županov, ki so se v Ptuj pomotoma podpisali za Nemce, so vsi preklicali svoje podpise, le krčevinski Zavec še ne. Ta pobira polpise proti Jugoslaviji in si po nepotrebnem brusil svoj jezik nad Slovenci. Mi bomo že ob svojem času postrebili za njegov šub. Zavedno naprej za Jugoslavijo!

Urednik „slovenskega“ lista za nemštvo Ptuja. Ptujski Nemci so oni dan priredili „Deutschen Sprechabend.“ Pri tem „deutschen Sprechabend“ je imel glavno besedo urednik „slovenskega“ lista „Štajerca.“ Ta možakar, ki vsiljuje svoj umazan list kakor Jud svojo slabo robo in ki trdi, da je ta cunjia e-

Štini avstrijski slovenski list, je na tem „deutschen Sprechabend“ predlagal sledeče sklepe: „Današnje zborovanje se zahvaljuje občinskemu svetu nemškega mesta Ptuj za moško stalništvo, ki ga je zavzel nasproti do blaznega sovraštva se stopnjevanemu jugoslovanskemu gibanju in ga prosi, naj brezobzirno na vse strani brani nemško bistvo Ptuj.“ V drugem sklepu grozi gospod Linhart, da si bodo Nemci sami pomagali, ako ne poseže vlada vmes. Ogromna večina naših ljudi že dobro ve, kaj in kdo je Linhart, a vzlic temu je vendar tudi še med nami ljudi, ki verujejo Linhartu, da zastopa v „Stajercu“ slovenske keristi. Sicer so taki zaslepljeni med nami zelo redki, a vendar je dobro, da se tudi tem pojasni, kako urednik „slovenskega“ lista trepeti za nemško bistvo Ptuj.

Bojijo se nas. Kako se nemškutarji in nemški nacionalci bojijo našega jugoslovanskega gibanja, se vidi iz tega, da so se zatekli k cesarju, da bi tamkaj zatožili Slovence. Ptujski Ornig je v ta namen razposlal zaupno okrožnico, v kateri vabi župane, naj se udeležijo deputacije županov mest Maribor, Celje in Ptuj, ki jo bo dunajski župan dr. Weiskirchner peljal k cesarju. Plačati, tako pravijo skrbni očka Ornig, ne bo treba nobenemu županu nič, ne za vozajo, ne za stanovanje, ne za hrano, tudi za pijačo ne in ne za cigare, ki bodo navrh. To bo vse plačala dobra mati Germanija, ki tako materinsko skrbi za nemškutarsko gibanje na Slovenskem Štajerskem. Da ti ljudje nas Slovencev ne bodo hvalili, je samoposebi umevno, ker zato ne gredo na Dunaj. Nas Slovence hvalijo naša dejanja, naša prastara zvestoba do cesarja in do habsburške vladarske rodbine sploh. Hvali nas občudovanja vredno junaštvo naših mož in mladeničev, ki so doprinašali na bojiščih velečine junaštva. Nas Slovence hvali kri naših junakov. Tega seveda naši nasprotniki na Dunaju ne bodo povedali. Pa tudi tega ne bodo povedali, da njihovi pristaši po naših krajih najraje in najbolj navdušeno pojejo ne cesarsko pesem ali kakšno drugo avstrijsko domoljubno pesem, marveč „Die Wacht am Rhein“, da so častili Germanije in oboževalci Bismarcka, ki se je leta 1866 združil z Italijo, da je mogel premagati Avstrijo, da so navdušeni občudovalci Hohencolercov, katerim v proslavo iz srca tulijo svoj Heil! Naj le govoriyo na Dunaju karkoli, že iz tega, da se zatekajo na Dunaj, se vidi, kako jih je strah pred nami Slovanom.

Mariborski okrajni zastop hujska proti Jugoslaviji. Za soboto, dne 9. februarja, je mariborski okrajni zastop povabil nemškutarske župane mariborskega okraja v dvorano okrajnega zastopa, kjer jim je ptujski Linhart pridigoval o grozni nevarnosti, ki preti našim krajem, če se ustanovi Jugoslavija. Nemškutarskim možem se je povedalo, da bodo imeli zastopni vožnjo na Dunaj in nazaj, da bodo dobili fine cigare, dobro pečenko, vino, pivo, šnops in se jim bo sploh vse povrnilo, kar bodo izdali. In nekateri so se zadovoljno oblizali, češ, zakaj pa ne bi šel enkrat zastopni gledat, koliko je ura na Dunaju. — Slovenski davkoplačevalci mariborskega okraja odločno ugovarjamo proti temu, da se rabi dvorana okrajnega zastopa za politične hujskarije proti Slovincem. Župan in načelnik Smiderer je pač moral vedeti, da si slovenski kmetje ne bomo dali dopasti, da bi se dvorana, za katero plačuje slovenski davkoplačevalec večino najemnine, rabila za agitacijo proti nam Dobro, da imamo v rokah imena vseh onih zaslepljenecv, ki so se udeležili tega zborovanja. Poskrbeli bomo, da jih bodo volilec s Smidererjem vred poslali ne na Dunaj, ampak v — penzijo. Vsa čast pa našim vrlim slovenskim županom, da niso naselili na nemškutarske limanice!

Shod na Murškem polju. Od Sv. Križa nam poročajo, da je bila na shodu v Borecih sprejeta še naslednja resolucija: Zborovalci priznavajo opravičenost strankarskega gibanja kot tekmovalno sredstvo za skupne narodne ideale ter pozdravljajo ustanovitev Narodnega Sveta.

O naših nabornikih. Še ni dolgo tega, ko smo imeli priliko po mariborskih ulicah srečevati naše fante nabornike. Splošno so bili, kakor vsi naborniki: peli so, malo negotovo so stopali in imeli so klobuke pisano obložene. Raz te klobuke so frfrali mnogokrat lepi slovenski trobarvni trakovi, ki so pričali o zavednosti svojih nosilcev. Toda videti je bilo tudi drugačne tipe. Bila je gruča fantov, ki je bila okrašena s črno-rdeče-rumenimi trakovi, ki so nosili porhu še napis „Tauglich 1918.“ Pa so bili morda to Nemci? Nemškutarji? Tudi ne! Bili so fantje iz Slovenskih goric, Slovenci seveda. Pač pa še prav nevedni. Iz nevednosti so si kupili, kar so našli ravno na prodaj. S svojimi dvomljivimi okraski so jo primahal prav v domačo faro in celo pot se ni nihče našel, da bi bil ustavljen in pokaral: Fantje, kaj pa vendar nosite za okrajcem? — Res, v naših dnevih bi se ne smelo zgoditi več kaj takega.

35 mesecev bil med pogrešanimi. Od Sv. Anžraža v Slov. gor. se nam piše: Zadnjega januarja t. l. se je oglasil iz ruskega vjetništva vrl mladenič Franc Lovrenčič iz Drbetinske vasi. Ta novica je razveselila vse, zlasti še njegove dobre starše in blage sestre, ki po 3. marcu 1915 niso prejeli nobenega poročila več od njega in vsled tega niso imeli veliko prava, da bi se bil pri življenju. Pošilja srčne pozdrave svojim sorodnikom, sosedom in znancem. Je v Svanskem, okraj Ardatski (Ardatow), gubernija Nižgorodskij (Nižnij-Novgorod), odkoder je zabila kar

ta ravno pol leta. Ta vesela novica pa naj ostruje in tolaži tudi vse tiste, ki pogrešajo svoje domače morda že od začetka vojske. Ako Lovrenčičevi 35 mesecev niso dobili nobenega glasu od svojega Franca, ki je še v evropski Rusiji, potem pač ni čuda, ako se od mnogih pogrešanih, od katerih jih je prišlo gotovo mnoge tudi v daljno Azijo, sploh prav ničesar ne more izvedeti.

Spoznali smo jih. Slovenska kmetica iz celjske okolice nam piše: Nastop celjskega magistrata ob priliki obnega zborovanja Slovenske Kmetске Zveze v Celju nam je zopet dal dokaz, kako nasilno in po staroškem načinu graščinskih valpetov bi radi še v 20. stoletju nastopali Nemci in nemškutarji, katere redi slovensko ljudstvo. Odkrito povedano: Tega predrznega nastopa naših narodnih nasprotnikov smo si sami krivi. Mi jih redimo s svojimi žulji, mi kmeti ljudje in drugi slovenski davkoplačevalci na Slovenskem Štajerju jih vzdržujemo s plačevanjem davkov, s pridelovanjem živil, naši sinovi in naše hčere so njih sluga, mlapeci in dekle. Naš znoj in naša kri jih redi. Že davno bi gladu umrli vsi nemški in nemškutarski Celjani, če jim mi ne bi nosili mleka, masla, jajo, zabele, mesa in drugih življenjskih potrebščin. Slovensko ljudstvo ni hudobno, a če bi imelo le trohico tiste hudobije, katero imajo naši nasprotniki, bilo bi lice naših slovenskoštajerskih mest čisto drugačno kot je dandanes. Potem bi razni Jaborneggi tudi ob drugih prilikah radi govorili slovensko in ne samo tedaj, ko vidijo krog sebe armado krepkih slovenskih mož, mladeničev, žen in mladenk. Upam, da bo prav kmalu prišel čas, ko bo slovensko kmetstvo in delavsko ljudstvo smelo v Celju nemoteno zborovati. Do tega mora priti. Saj je Celje naša slovenska last! (Dostavek uredništva: Iz dopisa zavedne slovenske žene smo morali črtati še marsikatero ostrino, ker bi sicer imel Slov. Gosp. na mestu, kjer bi bil uvrščen ta dopis, veliko belo liso. Vidimo pa, da se naše ljudstvo vedno bolj krepko zaveda svoje velike naloge, zidati našo samostojno, tujstva otejo jugoslovansko domovino.)

Vpoklic oproščenih. Domobranksko ministrstvo razglasa, da morajo dosedaj oproščeni letnikov 1899, 1898 in 1897 odriniti v vojaško službo dne 1. marca, letnik 1896, 1895 in 1894 pa dne 3. aprila. Glede onih oproščenecv vseh gorej omenjenih letnikov, ki pripadajo kmetškemu stanu, pa je ministrstvo odredilo, da morajo odriniti v vojaško službo že dne 11. februarja. Pozneje pa bodo dobili vsi ti daljši delovni dopust.

Za tobakarje. V državnem zboru so nekateri poslanci vložili predlog, da naj se tudi v Avstriji dovolijo prosto sadenje tobaka.

Za naše šole. Ni z lepa kaj tako žalostnega, kakor nemška šola, naj bo že javna ali privatna, zapolnjena s slovenskimi otroki. Poštenemu človeku se gnusi to potujčevanje in ob enem ga boli srce. Toda ali ni včasih tudi na naši strani precejšen del krivde? Ali storijo naši izobraženci vse, kar je v njihovi moči, da bi odvrnili starše in otroke od vpišovanja v nemške šole? In še nekaj! Ali nas je resna skrb, da naše ljudske šole tekmujejo s pomembnejšimi glede dobrot, ki jih otroci še poleg pouka prejemajo od šole? Kako skrbijo Nemci, da dajo, kar se le da? Toda še je mogoče slučaj, da ima Šulferajnska šola kuhinjo za šolarje, slovenska pri njej je pa nima — ali je čudno, da sili vse v nemške šole? In tak slučaj obstoji. Morda še več? Naj se vendar kdo zavzame za to, da v takih ozirih ne bo čisto zaostajale naše učilnice, sicer sami odganjamo otroke drugam. Zlasti danes velja, da bo imel tisti ljudi za seboj, kdor bo skrbel za njihov vsakdanji kruh in kar spada zraven.

Sv. duhovne vaje za mariborsko skupščino III. reda se bodo vršile, če ne pride vmes kak nepričakovani zadržek, dne 3. marca zvečer do 7. marca zvečer. Za Slovence bode premišljevanje v pondeljek, v torek, sredo in četrtek ob 5. uri zjutraj in ob 3. uri popoldne.

Gospodarske novice.

Pozor pred revizijskimi komisijami! Kmetje, zahtevajte od vsakega, ki pride rekvirirat, uradno legitimacijo od okrajnega glavarstva! Ponavljajo se slučaji, da posebni vojaki, posamezni in celi oddelki, pridejo na kmete in rekvirirajo s silo kmetске pridelke. Nedavno je prišel k nekemu žitnemu nadzorniku narednik, ki je zahteval žita. Ker se mu ni moglo dati, je enostavno zagrozil, da bo šel na lastno roko rekvirirat, kar rabi. Od mnogih strani dohajajo pritožbe, da vojaki res skušajo s silo odvzeti kmetu žito, moko, fižol, krompir, zabelo, svinje, jajca, sadje, vino, sadjevec, seno, slamo, drva in enako blago. Vojaški oddelki pridejo kar z vozovi in so celo tako predrzni, da zahtevajo od župana, naj gre z njimi. Take „komisije“, ki navadno rekvirirajo za kak vojaški oddelek, za častniške kuhinje ali pa celo za nadaljno prodajo rekviriranega blaga, imajo mnogokrat v rokah ponarejene vojaške legitimacije ali „povelje“ za rekviriranje. Ti ljudje nastopajo navadno še bolj nasilno in ostro kot pravilne revizijske komisije. Odvzamejo kmetu kar vse, — kar jim pride pod roko. Ceno si tudi napravijo po svoje. Nujno opozarjamo naše ljudi, da naj takej, ko

pride kdo rekvirirat, bodisi vojak ali civilist, zahtevajo od njega, naj se izkaže z uradnimi izkaznicami. Veljavne so samo izkaznice, ki jih izda domače okrajno glavarstvo. Vojaške izkaznice so neveljavne. Če torej pride kak nepoklicanec rekvirirat, pokažite mu vrata in takoj obvestite župana in žandarmerijo. Da se obvarujete škode, nastopite odločno in nepoklicanim revizijskim komisijam ne oddajajte ne žita, ne drugih življenjskih potrebščin.

Odkod naj vzamemo mast? Iz Oplotnice nam pišejo: Naš policaj preklicuje v Čadramu pri rani sv. maši, da se svinje sicer derejo, a da nihče ne odda masti. Grozi nam s kaznijo, če ne bomo oddali. Kje pa naj vzamemo lefos mast? Krompir, koruzo, oves in druga krmila ste nam s silo odvzeli. Vsled tega smo morali poklati večinoma vse svinje že pred Novim letom. Naj grof Clary sam reči svinje. Bo videl, če se mu bo posrečilo brez otrobov, brez krompirja in drugih močnih krmil zrediti kaj masti. Mi kmetje to umetnosti ne znamo.

Varujte se pred tatovi! Od vseh strani prihajajo poročila, da se klati v naših krajih večje število tatinskih družb, ki krađejo kakor srake in izvršujejo vlome celo pri belem dnevu. Glavni činitelji teh tatinskih družb so dezertarji in cigani iz Ogrske Svetujemo, da se naj naši ljudje strogo varujejo pred temi „revizijskimi komisijami.“ Zapirajte vrata tudi po dne!

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žatcu ni bilo v pretekli dobi nobenega popraševanja po tujem hmelju. Cene, ki so se gibale med 145 do 155 K za 50 kg, so bile samo na papirju.

Maribor. V Mariboru nemški zagrizenci na vse mogoče načine delujejo proti Jugoslaviji. Policija s silo odvzema pole s podpisni, drugi zopet krađejo te pole, samo da bi zmanjšali število onih, kateri zahtevajo, da se Slovenci osamosvojimo. Nabiralno polo je imel, kakor smo izvedeli, tudi pismonoša g. Strajnsak. Radi tega ga je protestantska „Marburgerca“ grdo napadla. Med tem pa mu je nekdo polo — ukradel. Torej tudi s tatvino se borijo proti Jugoslaviji. Naj se nikdo ne vstraši nemškega gobezdanja. Mi se borimo za pravično stvar, za Jugoslavijo pod habsburškim žezlom.

Maribor. Pred tukajšnjim porotnim sodiščem se je dne 6. februarja zagovarjal 23 letni pisar pri mariborskem magistratu Otmar Roba, ker je poneveril 20 583 K 64 v. denarja za podporo družin vpoklicanih. Obsojen je bil na 3½ leta težke ječe. Dne 7. februarja sta pa bili zaradi tatvine obsojeni šivilja Terezija Esih in dekla Alojzija Zupančič, ker sta ukradli kuharici Ehman kovčec, v katerem se je nahajalo perila, obleke in raznega nakitja v vrednosti 3407 K, prva na eno leto težke ječe, Zupančič pa zaradi udeležbe pri tatvini na 6 mesecev ječe. Dne 8. februarja se je pa zagovarjal zaradi umora (5 letni Anton Topolnik iz Cogetincev, ker je dne 8. maja zavratno umoril svojo ženo Franciško in težko poškodoval njeno hčer iz prvega zakona Šolastko Eibl Obtoženecv zagovornik dr. Mravlag je stavil predlog, da se razprava preloži, ker sekira, s katero je zavratno umoril svojo ženo in težko ranil njeno hčer Eibl, ni njegova last in zahteval, da se zaslusijo nove pričje. Ker pa okrožno sodišče ni ugodilo stavljenemu predlogu, je dr. Mravlag proti temu ugovarjal in končno izjavil, da odloži zagovorništvo obtoženčevu, nakar je sodni dvor preložil razpravo ter naložil zagovorniku dr. Mravlagu, da mora on trpeti vse stroške protne razprave.

Maribor. To preteklo nedeljo ni bila pustna zabava, to je bil naroden praznik mariborskih Slovencev. Vsi gostilniški prostori Narodnega Doma so bili do zadnjega kotička napolnjeni, toliko ljudstva se je zbralo iz mesta in okolice. Naravnost ginjeni smo bili, ko vstane sredi izmed gostov 6 letno dekletce in prme za gosli in nam zaigra, na stolu stojé, kopicco slovenskih melodij. To je naravnost očaralo poslušalce. Koliko duševnih sil je zakopanih v naši slovenski deci, ki jih nikdo ne dvigne, ker nimamo niti ene slovenske ljudske šole v Mariboru! Zato nam je govoril neustrašeni naš prijatelj globoko iz srca, ko nas je spomnil na veliko krivico, ki se nam godi, da velika slovenska manjšina mariborskega prebivalstva za svojo deco nima niti ene šole. Zahteval je, da si sami pomagamo in z nabiranjem daril omogočimo ustanovitev četudi privatne slovenske ljudske šole v Mariboru. To naj bo prvi kamen za tisti veliki jez, s katerim hočemo ustavititi vsenemško reko, ki hoče preko naših trupel v slovenski Trst.

Maribor. Umrl je Robert baron pl. Paefl, Kontreadmiral v pokojju. Rajni je bil velik nasprotnik Jugoslovancov. V Mariboru je bil svoj čas tudi med

Gostini, ki se se prav močno zanimali za aretacije mariborčev in okoljskih Slovencev.

Maribor. Pri Mariboru. Naše slovensko katoliško izobraževalno društvo ima v pondeljek, dne 13. februarja, ob pol 8. uri zvečer, v svojih prostorih v Susteri vsi ulici št. 4 svoj redni občni zbor. Studenjski Slovenci in Slovanka, pridite, da oživimo naše društvo!

Sv. Trojica Sl. gor. Poročil se je član mladenske zveze Lovro Lovrenčič z Marijo Perko iz Negove. Bilo srečno!

Kapela pri Radencih. V nedeljo, dne 17. feb., popoldne po večernicah priredi naše izobraževalno društvo zborovanje združeno z občnim zborom deželne zveze. Govori profesor dr. Hohnjec. Kapelčani, pridite v obilnem številu!

Slov. Bistrica. Kot povsod drugod, je tudi pri nas preganjanje zavednih Slovencev narodno zavest le še poglobilo in utrdilo. Minule dni smo pobirali tu podpise za našo Jugoslavijo in so se oglašali pod našo zastavo ljudje sami, o katerih smo mislili, da so že davno izgubljeni. Kdor še ni podpisal, naj se še prilepi te dni pri g. Stupanu, da bo naše število le še nastajalo. — Minulo nedelje smo imeli v času vojne prvi občni zbor Čitalnice. Novoizvoljeni predsednik dr. Goričan in g. deželni poslanec Novač sta nam v jedrnatih besedah orisala naloge in dolžnosti zavednih Slovencev v tem resnem času. — Čitalnica je tudi sklenila zopet otvoriti Vošnjakovo knjižnico in se bodo odslej vsako nedeljo od 9. do 10. ure dopoldne izposojevale knjige. Segajte torej pridno po knjigah, ker le v delu in v izobrazbi bomo našli srečno bodočnost v Jugoslaviji.

Laporje. K večnemu počitku smo položili dne 31. januarja t. l. vrlega in pridnega moža Marka Wegmaher iz Razgorja, ki je umrl po kratki, mučni bolezn. Bog mu daj zasluženo plačilo za njegovo trpljenje!

Soštanj. Čitalnica priredi v nedeljo, 24. t. m. ob 3. uri pop. v hotelu Avstrija narodno igro s petjem v 5. dejanjih »Revček Andrejček«. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. Za zabavo bo skrbel igra in srečolov, za lačne želodce in žejna grla pa gostilničarka »Avstrije«.

Braslovče. Kmetijska podružnica za vranski okraj ima svoj občni zbor v nedeljo, 24. februarja 1918 ob 3. uri popoldne v braslovški šoli. Spored: 1. Poročilo odbora. 2. Volitev pregledovalcev računov. 3. Pobiranje udnine in sprejemanje novih udov. 4. Volitev načelnika in odbornikov. 5. Volitev delegatov za občni zbor centrale. 6. Določitev predlogov za občni zbor. 7. Predavanje. 8. Slučajnosti. K obilni udeležbi vjudno vabi odbor.

St. Pavel pri Preboldu. Slov. kat. izobraževalno društvo uljudno vabi vse ude in prijatelje društva na svoj občni zbor, ki se vrši na prvo posno nedeljo dne 17. febr. po večernicah v prostorih »Društvenega doma«.

St. Jurij ob južni železnici. Kmetijska podružnica vabi k zborovanju, katero se vrši v nedeljo, dne 17. t. m. ob 9. uri dopoldne v ljudski šoli. Predaval bo deželni živinorejski nadzornik gosp. Martin Jelovšek.

Sv. Jurij ob juž. želez. Tukajšnje »Katoliško bralno društvo« ima v nedeljo dne 17. febr. popoldne po večernicah svoj občni zbor.

Celje. Mnoge nemške družine že preklinjajo celjski magistrat, ker je tako nasilno nastopil proti zborovanju Kmetijske Zveze. Nastop celjskih nemških članov in nemških zagrizenec je namreč čudno močno uplival na okoliško kmetstvo prebivalstvo, katero sedaj izvaja primerne posledice. Mnogo celjskih družin namreč toži, da dohaja sedaj v Celje še manj živil, posebne mleka in jaje, kot pred 4. februarjem. Sedaj bodo menda celjski Nemci vendar spoznali, da s silo ne bodo nič dosegli.

Sv. Rupert nad Laškim. Na gostiji Selšek-Obtak se je nabralo za Rdeči križ 42 K 40 v, za Tiskovni dom 37 K 60 vin.

Dot pri Hlastniku. Slov. kat. izobraževalno društvo ima v nedeljo, dne 24. februarja t. l. po prvem cerkvenem opravilu redni letni občni zbor. Člani in prijatelji društva pridite!

Pišec. Žalostno se je začelo letošnje novo leto v rodbini Franca Agrež, posestnika in gostilničarja v Pišecah. Na Silvestrovo popoldne je izdihnil svojo blago dušo gospodar in bil pokopan dne 2. prosinca. Velika množina pogrebcev od blizu in daleč je prišla o njegovi priljubljenosti. Saj je pa tudi vsakemu rad pomagal, komur je le mogel. Bil je veren in naroden skoz in skoz. Kot načelnik krajnega Solskega sveta je vodil stavbo nove petrazredne ljudske šole, ki je res veličastna stavba. Tudi pri rajtajznosti je pridno sodeloval. Sprevod je vodil h grobu njegov brat vlč. g. župnik Agrež Martin ob asistenti domačega št. gg. župnika in kaplana. Naj počiva v miru!

Rajhenburg. Milostljivi g. opat trapistov Placid Epalle je odlikovan z križcem za civilne zasluge 1. razreda. Častitamo!

Najnovejša poročila.

Wilsonov odgovor Cerninu in Hertlingu.

Predsednik Zedinjenih držav je imel v torek, 12. februarja, v ameriškem kongresu govor, v katerem je odgovoril na Černinova in Hertlingova izvajanja z dne 24. januarja, s katerimi sta ta dva odgovorila na obrazložitev vojnih ciljev, ki jih je v imenu ameriškega ljudstva določil Wilson v svojem govoru dne 8. januarja. Černinov odgovor, tako je izvajal Wilson, se poslužuje prijaznih besed ter ugotavlja približevanje med ameriškim in avstro-ogrskim naziranjem. Odgovor nemškega kanclerja Hertlinga pa je nedoločen, povzročuje zmedo, je poln dvoumnih stavkov, in ni jasno, kaj hoče. Gotovo pa je njegov ton čisto drug kakor ton Černinovega govora in očitno tudi zasleduje nasproten cilj. Vsakemu, kateri spozna, kako je vojska preustrojila mnenje in razpoloženje na svetu, mora biti jasno, da se na nemški strani ne more doseči splošen mir, ki bi bil vreden žrtev in trpljenja teh let. Gre pa za splošni mir. Mi hočemo novi red med narodi, ki je zgrajen na dalekovidnem in neobsežnem načelu pravice in pravičnosti, ne pa miru iz samih šivov in krp. Svetovni mir je odvisen od rešitve raznih vprašanj in ta vprašanja vsako posebej in vsa skupaj zanimajo ves svet, in če se ne bodo rešila v smislu mesebične pravičnosti, se z ozirom na želje naravne narodne skupnosti in na narodne zahteve in na varnost in duševni mir prizadetih narodov ne more doseči trajen mir. Ta vprašanja se ne smejo ločeno rešiti, vsako v svojem kotu. Nobeden se ne sme izključiti. Kar zadeva mir, zadeva človeštvo, in kar se je z vojaško silo odločilo, če se je to zgodilo na krivičen način, še ni rešeno. Ozirati se moramo na narodne zahteve. Narodi se smejo vladati samo na način, ki je primeren njihovemu lastnemu privoljenju. Pravica samoodločbe ni samo beseda, marveč načelo za delo in življenje, ki ga v bodoče državniki bodo prezirali samo na lastno nevarnost. Mir se ne doseže s tem, da ga želimo ali pa s pogodbo na mirovni konferenci; ne more se tudi sestaviti iz ločenih pogodb med mogočnimi državami. Vsi udeleženci vojne se morajo zbrati pri rešitvi vsakega vprašanja, pri katerem so kakorkoli udeleženi, iščemo namreč mir, za katerega jamčimo vsi in katerega moremo vzdržati vsi. Vsaka posamezna zveza se mora podvreči splošni volji, ali je namreč pravična ali pa samo kupčija med državnimi poglavarji. Ni pota do miru, dokler se ne odpravijo vzroki te vojske. Ta vojska ima svoje vzroke v tem, da so se prezirale pravice majhnih narodov, ki jim je manjkala edinost in moč, da bi dosegli izvršitev svojih zahtev, svoje državne pripadnosti in lastne oblike političnega življenja. S pogodbo se morajo skleniti obveznosti, da kaj takega ne bo več mogoče, in te obveznosti morajo biti podprte z združeno močjo vseh narodov, ki ljubijo pravico ter jo hočejo vzdržati na vsak način. Černin gleda, kakor se dozleva, podlage miru z jasnim pogledom in jih ne zatemejuje. Vidi, da je neodvisna Poljska, sestavljena iz vsega neoporečno poljskega prebivalstva, zadeva evropskega dogovora; da je treba izprazniti in zopet vpostaviti Belgijo; da je treba zadovoljiti narodna stremjenja celo tudi v lastni državi (Avstro-Ogrski) v skupnem interesu Evrope in človeštva. Če o gotovih vprašanjih molči, to dela z ozirom na Nemčijo in Turčijo. Šel bi še dalje, kar se dostaje od Amerike določenih vojnih ciljev, če se mu ne bi bilo treba ozirati na zvezo Avstrije z Nemčijo in na njeno odvisnost od Nemčije. Načela za sporazum med vladama Zedinjenih držav in Avstrije, so ta: 1. Vsak del končno veljavne pogodbe mora temeljiti na pravici in na taki poravnavi, da bo zavarovan trajni mir. 2. Narodi in pokrajine se ne smejo od enega državnega gospodstva porivati k drugemu kakor reči ali kamni. 3. Vprašanje o ozemlju, ki je nastalo vsled vojne, se mora rešiti v smislu in v korist prizadetih prebivalcev, ne pa kot sporazum ali poravnava med nasprotujočimi si državami. 4. Vse jasno orisane narodne zahteve se morajo zadovoljiti kakor le mogoče daleč in razsežno, ne da bi se sprejeli novi ali ovekovečili stari življenjski razpore in nasprotstva, ki bi kmalu zopet motili mir Evrope in vsega sveta. Na podlagi

teh načel se lahko razpravlja o splošnem miru. Dokler ni zavarovan takten mir, moramo nadaljevati vojno. Ta načela so, kolikor moremo presojati, povsod sprejeta, le od voditeljev nemške vojaške stranke ne, ki je za priložitve ozemlja. Žalostno je, da ta nemška stranka hoče in more milijone ljudi izročiti smrti, da prepreči to, kar ves svet smatra za pravično. Amerika se ne bo vrnila s pota, ki je stopila nanj. Naše moči so deloma že mobilizirane; ne bomo mirovali, dokler se to ne zgodi v celoti. Ameriške čete se bodo nagloma poslale na fronto. Naša vnema za pravico in samoodločbo se bo pokazala v dejanju. Amerika se vojskuje za prostost in pravico.

Poljaki in ministrska kriza.

Med Poljaki je razburjenje vsled odstopa velikega dela poljskega ozemlja Ukrajini, vedno večje. Odstopilo je tudi ministrstvo Poljske v Varšavi. Sledili so mu še drugi člani poljske vlade. Med Poljaki se opaža močno gibanje za priklonitev Poljske Rusiji in ustanovitev poljske ljudske vlade. Na Dunaju so se pridružili stališču Poljskega kluba tudi poljski člani gosposke zbornice, ki so izjavili, da bodo v gosposki zbornici kakor tudi v delegacijah stopili v najstrožjo opozicijo proti vladi. Odstopiti baje nameravata tudi ministra Poljaka, Cviklinski in Tvardovski. Ker tudi Jugoslavlani vstrajajo v opoziciji, bo mogoče podal svojo ostavko (tako pravijo nemški viri) tudi minister Žolger. Vlada, še do včeraj ni imela zasigurane večine za proračun. Sedaj računa na nemške socialne demokrate, da ji priskočijo na pomoč vsaj s tem, da ne glasujejo proti. Nekatera dunajska poročila javljajo, da bo vlada v slučaju, da se ji ne dovoli proračun, razpustila državni zbor, kar pa je z ozirom na splošni položaj malo verjetno.

Slovo od Bresta-Litovskega.

Mirovni odposlanci vseh držav so dne 11. februarja odpotovali iz Bresta-Litovskega. Naš zunanji minister grof Černin je dospel že snoči na Dunaj.

Ruski državni bankerot.

Orednji izvršilni odbor ruske vlade je dne 3. februarja sklenil, da se preklicuje veljavnost ruskih državnih posojil. Podrobna določila te odredbe so: Vsa državna posojila, ki so jih najele prejšnje ruske vlade, so neveljavna. Vlada preklicuje vsa od teh vlad dana jamstva za posojila raznih podjetij. Vsa posojila, najeta izven Rusije, se proglašajo brez izjeme za neveljavna. Manj premožnim, ki so podpisali državna posojila do 10 000 rubljev, se bodo za odškodnino dale listine novih posojil sedanje vlade. Višje v državnih hranilnicah ostanejo nedotaknjene. — Vlada je tudi odredila podržavljenje ruske trgovske mornarice. Vse večje trgovske ladje postanejo državna last. Zasežejo se tudi delniške glavnice zasebnih bank.

Vsled državnega bankerota je najhuje prizadeta Francija, katera je že pred vojno imela v Rusiji izposojenih najmanj 20 milijard frankov, k temu je še prišlo nad 5 milijard med vojsko. Anglija ima vknjiženih v Rusiji 7 milijard rubljev, Amerika 1 milijardo dolarjev, Japonska 390 milijonov jenov; mnogo milijonov bo izgubila tudi Nizozemska in Nemčija. Poslednja je imela v Rusiji posojil do 2 milijard.

Za Jugoslavijo so nam došle naslednje izjave: duhovščina dekanije Št. Lenart v Slov. gor., Zavrč in Rogatec. Hranilnica in posojilnica v Svečni. Občine: Pretež, Kapela, Globoko, Grize, Pacinje, Radislavci, Pleterje, Sv. Rok ob Sotli, Ptujška gora, Bojsno. Žene in dekleta: Verhole pri Slov. Bistrici (94 ženskih ter 49 moških podpisov), Ključarovci (nad 200), ptujška okolica (146 ženskih in 94 moških), Sp. Velovlak (92), Pohorje pri Hočah (148 ženskih in 137 moških), Pretež (95 ženskih in 48 moških), Sromlje (67), Kapela (151), Murščak (250), Radinci (92), Rihtarovci (33), Konjice (566), Velenje (408), Vučja vas (117), Gornja Voličina (116—25), Čermensak in Selce (162—54), Dobova (377), Artiče (351). — O izjavah, ki se pošljejo Jugoslov. klubu na Dunaj, sme obveščeni še le pozneje. Radi tega je dobro, da se nam kratko po dopisnici naznani koliko oseb

le podpisalo. Če izjav s podpisom ne moremo priobiti, ker nimamo tonko prostora. — Želva avstrijsko-habsburška Jugoslavija!

Opozarjamo cenjene naročnike, ki za leto 1918 še niso poslali naročnine, da isto pošljejo vsaj do 1. marca t. l. Takrat bomo začeli list ustavljati vsem tistim, ki so še na dolgu naročnino za l. 1918. Da ne bo treba lista prekiniti, naj se takoj pošlje naročnina. List stane za celo leto 8 K, za pol leta 4 K, za četrta leta 2 K. Vojniki plačajo samo polovico.

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p. t.: Zena iz Seketa v Ljubnem v Savinjski dolini so darovali 222 K in sicer so darovali: Obitelj Jozelnova 10, Obitelj Janezova 10, Obitelj Pečurca 20, gospa Korošec 2, gospa Kolenc 10, Obitelj Joškova 17, Obitelj Ermenc 10, Pikel Marija 2, Bakonik Marija 5, Goričar Kristina 2, Druškovič Ana 2, Druškovič Franca 2, Brunet Mica 3, Jelovnik Ana 2, Plešec Katica 2, Hervatski Marica 2, Serbela Marija 3, Začnik Zefka 2, Krolnik Franca 2, Lorgor Antonija 2, Sušnik Marija 2, Papež Marija 2, Zagožen Marija 3, Juvan Marijeta 2, Mesenovič Ljilja 2, Sušnik Marija 3, Sem Ivanka 3, Budna Liza 2, Brunet Fina 5, Slatinšek Urša 2, Jamnik Marija 3, Kopusar Fr. 2; po 1 K: gospa Brunci, Ana Juvan, Micka Juvan, Francka Juvan, Liza Remec, Liza Remec, Jazefa Zafar, Marija Zafar, Ana Senica, Jera Kepa, Marija Plešec, Marija Jež, Marija Pustoslemšek, Jozefa Juvan, Jozefa Juvan, Liza Juvan, Tončka Juvan, Ana Ermenc, Mica Ermenc, Jera Lihteneger, Helena Bihteneger, Urška Sepul, Marija Ermenc, Franca Dešman, Ana Jamnik, Marica Ermenc, Jerca Spruk, Albin Ambrož, Franc Sušnik, Zefka Lihteneger, M. Kočvar, Ana Račun, Marija Ermenc, Jozefa Ermenc, Micka Lihteneger, Johana Skrubej, Jozefa Jeraj, Ana Ermenc, Zefka Kočvar, Antonija Vezočnik, Pavla Vezočnik, Micka Vodopivec, Marija Krajnc, Ad. Juvan, Pepca Juvan, Marija Herle, Marija Sušnik, Marija Jeraj, Marija Sem, Franc Krolnik, Franca Podlesnik, Marija Zalesnik, Franca Zalesnik, Ljilja Barbe, Franca Podlesnik, Liza Hribernik, Pavla Klemenšek, Ana Barbe, Marija Brunet, Urša Klodnik, Marija Orešnik, Mici Lorgor, Roza Lorgor, Ana Lorgor, Marija Orešnik, Treza Orešnik, Marija Ermenc, Franca Ermenc, Mici Kaker, Micka Vačun, Zefka Vačun, Liza Kopušar, Ana Hanžič, Zefa Tesovnik, Franca Valte, Budna Liza, Budna Zefka, Brunet Liza, Brunet Micka, Kopušar Ana, Vodušek Ana in Marica Sedovnik. Pri Sv. Kunigundi na Pohorju so darovali: Anton Obrovnik 2, Jurij Ovčar 4, Alojz Verdnik 3, Ignac Koprivnik 1, Matevž Štrbl 1, Janez Špile 1, Alojz Mernik 10, Alojz Sadek 1, Matevž Zagomilšek 1, Albert Zagomilšek 1, Ivana Hrovat 2, Amalija Koprivnik 1, Marijeta Koprivnik 2, Veronika Koprivnik 2, Katarina Draksler 1, Ivana Hren 1, Matilda Hren 1, Amalija Hren 60 vin., Antonija Hren 1 K, Marija Hren 1, Veronika Hren 1, Marija Hren 1, Marijeta Hren 1, Antonija Ovčar 1, Veronika Ovčar 1, Marija Ravnjak 2, Katarina Ravnjak 2, Roza Ravnjak 2, Veronika Ravnjak 1, Katarina Ravnjak 60 vin., Frančiška Ravnjak 60 v. Marija Sadek 2 K, Neža Sadek 10, Trezika Sadek 1, Roza Sadek 1, Malika Sadek 2, Monika Sadek 3, Marija Gričnik 2, Barbara Štefane 60 vin., Terezija Vivot 60 vin., Julijana Mernik 2 K, Neimenovani, Padeški vrh, 6, Katarina Mernik 2, Neža Trunkl 1, Veronika Štrbl 2, Marija Malec 1, Marija Švab 1, Veronika Zbičajnik 1, Katarina Prelogar 2, Katar. Vranjek 40 vin., Neža Gačnik 1, Marija Špile 1, P. t. rof Frančiška 80 vin., Frančiška Gosak 1, Helena Zagomilšek 1, Marija Vetrh 1, Alojzija Vetrh 20 v. Marija Obrovnik 1, Urška Korotančnik 1, Katarina Mavhar 40 vin., Antonija Podgrajšek 1, Antonija Studenčnik 2, Antonija Korošec 2, Antonija Pole 1, Ana Kobale 30 v, Kunigunda Koprivnik 1, Marija Boček 1, Veronika Vidmar 1, skupaj 107 K 10 vin. Župljani Sv. Lovrenca v Slov. gor. so poslali že 2. dar v znesku 341 K in sicer so darovali: Kukava: Franc Flos 10, Marija Flos 5, Margareta Toplak 10, Marija Toplak 5, Alojz Toplak 5, Apolonija Toplak 2, Marija Reberc 4, Peter Muhič 3, Jakob Horvat 1, Helena Kovačec 5, Ana Kovačec 2, Ivana Toplak 2, Katarina Toplak 1, Gera Dokl 2, Ivana Šamperl 2, Rozalija Šamperl 1, Marija Šegula 2, Margareta Šegula 1, Jakob Herga 1, Blaž Plohl 2, Ivana Plohl 3, Terezija Plohl 2, Marija Duh 2, Barbara Duh 2, Elizabeta Mačcen 1, Neža Lajh 3, Neža Janžekovič 2, Marija Šoštarčič 4, Terezija Janžekovič 2, Marija Fijačko 1, Neža Kosec 1, Vožat Horvat 1, Mostje: Neža Toplak 2, Juršinci: Neimečeva iz Mar. družbe 30, Marija Kupčič 2, Franc Brlak 4, Podkovec: Terezija Kranjc 1, Alojz Kranjc 2, Anton Kranjc 2, Franc Vnuk 2, Ana Stebih 2, Frančiška Stebih 2, Begunke od Mirna pri Gorici 5, Marija Batistič 5, Leopolda Kovic 5, Katarina Kovic 1, Dragovič: Terezija Navečar 1, Marija Gomilšek 1, Ivana Šamperl 4, Marija Toplak 2, Neimenovani 2, Genovefa Rižnar 2, Ana Rebič 2, Margareta Plohl 1, Katar. Plohl 1, Marija Plohl 1, Marija Lajh 1, Gera Bezjak 1, Marija Matjašič 2, Franc Čeh 2, Marija Bratec 1, Janez Berlak 1, Terezija Stebih 1, Marija Horvat 2, Ana Glazer 2, Martin Stebih 4, Marija Škrlec

40 vin., Janez Kehl 20 vin., Marija Repič 1, Marija Hesič 1, Ana Šeserko 2, Klara Hesič 1, Marija Repič 2, Marija Cajlinger 20 vin., Juršinci: Terezija Hesič 4, Marija Vertič 1, Marija Čuš 10, Marija Hesič 2, Marija Štebih 2, Marg. Toplak 4, Jan. Gomilšek 10. Gradčak: Ivana Kralj 10 vin., Marija Terezija Bratec 2, Katarina Ljupša 1, Marg. Toplak 60 vin., Janez Žmauc 1, Jan. Ožnenčič 1, Zagožen 1, Zagorci in Oblaki: Jožef Repič 10, Jožef Pignar 1, Urška Lovrec 2, Vincenc Repič 2, Anton Repič 1, Franc Holec 2, Jožef Majerič 1, Anton Holec 5, Mar. in Kat. Majerič 6, Franc Stebih 2, Terezija Holec 1, Marija Holec 5, Zofa Vnuk 3, Janez Čeh 2, Marijeta Čeh 3, Pavlina Murko 1, Kristina Murko 1, Franc Fekonja 1, Marija Fekonja 2, Terezija Fekonja 2, Antonija Brumen 3, Marija Muršič 2, Janez Muršič 1, Marija Perša 1, Apolonija Matjašič 2, Jan. Muršič 1, Margareta Felfabro 1, Marija Braček 2, Marija Holec 1, Marija Žmauc 3, Ana Kukovec 1, Marija Kajnih 80 vin., Marija Matjašič 1, Neža Braček 1, Marija Kežmoh 2, Marija Matjašič 80 vin., Marija Kolar 40 vin., Marija Padovnik 1, Jož. Čeh (župan) 5, Begunka Julijana Peric 1, Katarina Kolarčič 1, Antonija Holec 2, Jožef Semelič 1, Valentin Planor 1, Marija Holec 1, Marija Tašnar 1, Vučina Gera 1, Julijana Vučina 2, Jakob Vnuk 2, Anton Žmauc 1, Julijana Čuš 1, Anton Čuš 1, Franc Holec 2, Ana Šafarič 1, Gera Lovrec 1. V občini Pohorje, župnija Hoče, so darovali: Tila Visočnik 10, Marija Toličič 10, Marija Robič 5, Marija Matilda Robič 3, Jozefa Pergaver 5, Roza Ternjak 5, Amalija Kanceler 1, Helena Genovefa Visočnik 5, Marija Pliberšek 1, Jakob Lobnik 2, Terezija Visočnik 4, Pregl Martin 1, Pregl Franca 1, Blažič Kristina 2, Keršič Jozefa 2, Ivana Černis 2, Marija Vuga 2, Marija Mozetič 2, Marija Bitežnik 5, Marija Podkrižnik 1, Iv. Korosova 1, Veronika Barbara 1.40, Lovrene Robič 5. Dovnik Liza 3, Dovnik Antonija 4, Lovrene Dovnik 40 vin., Rozalija Robič 3 K, Jožef Pliberšek 40 vin., Julijana Lešnik 2, Marija Lešnik 1, Cveček Alojzija 1, Marija Visočnik 1, Jurij Visočnik 3, Terezija Visočnik 2, Franc Visočnik 20, Pavlina Visočnik 10, Monika Domađenik 3, Neimenovan 10 vin., Mar. Lunžnik 4, Nerat Janez 1, Družina Nerat 3, Šerbinek Neža 1, Terezija Šerbinek 1, Terezija Vežner 60 v. Alojz Visočnik 10, Ivan Čurič 1, Visočnik Tila 1.20, Lubajšek Marija 3, Vešnar Jera 1, Berdnik Barbara 1 K. — Pristrčna hvala vsem darovalcem in navdušenim nabiralcem! — Dr. Anton Jerovšek, ravnatelj Cirilove tiskarne v Mariboru.

Slovenski vojniki 26. strelskega polka za Tiskovni dom. Slovenski vojniki nam pišejo: Daleč od Vas, dragi domačini, a v duhu vedno z Vami, bomo in se čudimo, kako vneto delate za novo, veliko stvar: za svobodno Jugoslavijo pod slavnim žezlom Habsburžanov. Stavite pa tudi drug dom, zbirališče slovenskih Spodnještajercov, Tiskovni dom v Mariboru. Ali mislite, da mi samo gledamo in Vas občudujemo v marljivem delu za boljšo bodočnost naroda? O ne! Za naš novi veliki dom, za svobodno domovino žrtvujemo že četrto leto vse, kar nam je ljubo in drago. Saj si ne moremo misliti, da bi bila smrt toliko naših tovarišev, naša kri in naše rane, vse naše ogromno trpljenje zastoj. In za naš Tiskovni dom, za naše zavetišče in pravo očetovsko liho spodnještajerskega vojaka, pošiljamo danes znesek 150 K. Darovali smo: Neimenovan 26 K, desetnik Perger Josip 20, četovodja Pöschl Franc 10, četovodja Korošec A., strelci Hanžel Vitalis, Fridau Janez in enoletni prostovoljec poddesetnik Okorn po 5 K, strelca Senekovič Jakob in Krček Martin po 4 K, poddesetnik Koron Blaž, Oset Alojz, Čater Ivan in Rihter Jak. po 3 K, desetniki Mir Ivan, Šafarič Alojz, Poznič Erh., poddesetniki Ferleš Leopold, Dimec Anton, Zamuda Viktor, Senčar Konrad, strelci Počivavšek I., Zavec Konrad, Kotnik Peter, Straus Karel, Poznič Jožef, Osterc Jakob, Skledar Anton, Domađenik Anton, Sever Alojz, Habjanič Anton, Rožman Janez, Slogovič Anton, Krajnc Janez, Okreht Janez, Koller Simon, Ramšak Franc in Denice Anton po 2 K, desetnik Unger Franc, strelci Zlahtič Jurij, Bauman Albert, Hebar Martin, Kmetec Ivan in Neimenovan po 1 K. — Naj priča ta skromen dar, da smo in ostanemo vedno Vaši, vedno navdušeni in zavedni fantje 26. strelskega polka.

Tiskovni dom. V zadnjem izkazu se nam je vrnil neljub pogrešek. Marijina družba v Vojniku je namreč nabrala za Tiskovni dom 522 K in ne 100 K, kakor je bilo tiskano. S tem pomoto popravljamo in se vrlim Marijinim družbenicam še enkrat prav toplo zahvaljujemo. — Radi nomanjkenja prostora ne moremo objaviti imen vseh darovateljev. Priobčujemo po vrsti, kakor nam dohajajo darovi.

Loterijska številka

Trst, dne 6. februarja 1918	25	90	46	4	84
Dunaj, dne 9. februarja 1918	72	65	41	10	7

Dve k čaraki (majerski) družini vsake po tri osebe, se takoj sprejmeta za gospodarstvo grad Pragersko, cink. žrčebarne v Račah. Podrobne podatke v gradu Pragersko. 1-5

Beča se sprejme. Oto Švaršnik, Majšperg pri Ptuj, p. Ptuiška gora. 187

Lep, lahek, polkrit dvovrstni v z se puceni prod. Vpraša se v gostilni „zum Lamm“ (Kukovič), Maribor, Tegethofova ulica (nasproti kolodvoru). 186

ABIBILO na redni občni zbor

Iranilnice in posojilnice v Braslovčah

registrov. zadruga s omejeno zavestjo, ki se vrši v četrtek, dne 28. februarja 1918 ob 3. uri popoldne v zadrugi pisarni.

- DNEVNI RED:
1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
 2. Odobrenje letnega računa.
 3. Sklepanje o razdelitvi čistega d. bička.
 4. Volitev 7 udov načelstva in 5 udov nadzorstva.
 5. Slučajnosti.

Braslovče, dne 12. februarja 1918.
Za načelstvo: Josip Pauer, Franc L. rber. 188

POZOR!

Za novopoklicane se toplo priporoča: podpisovanje vojnega zavarovanja ali zavarovanja vojnega posojila c. kr. avstr. vojaškega vdovskega in sirotinskega sklada.

Mesto za naznanilo v uradnem posloju c. kr. okrajnega glavarstva, Maribor, II. nadstr. vrata št. 26. 190

Proda se: 1. Gleichstrom-elektro-motor 110 Volt, se 1300 krat zavije, 3 P. S. 2. Gleichstrom-elektro motor 110 Volt, se 1050 krat zavije, 2,2 P. S. 3. Gleichstrom-elektro-motor 110 Volt, se 1240 krat zavije, 1,6 P. S. brez jermenske plošče. 4. Gleichstrom-elektro-motor 100 Volt, 40 Amper.

Industrija za razsvetljavo Fessler, družba z o. z. 188

Maribor o. Dr. Grajska ul. 12.

Mala muznanila.

Na prodaj lepa hiša z 4 sobami, velika klet (poprej gostilna in trgovina), zelenjadni in sadni vrt tuhi, svinjski hlev in velika dvodelna šupa, kakor tudi žensko kolo in pralni stroj v Libojah 51, p. Petrovce.

Posestvo na prodaj, 6 oralov, njive, travnik, gozd, vse v dobrem stanu. Cena se izve št. 20 Wagentorf p. St. Veit am Vogau. 163

Vila na prodaj, hlevi za gorode, za svrjije, vrt, 2 orala njive. Cena se izve Grenzgasse št. 32, Maribor. 162

Gostilna se proda, ob okrajni cesti Poljčane-Makole ležeča, z lepo hišo, gosp. poslopjem, blizo 4 orala pri hiši ležeče rodovitne zemlje, to je vrta, njiv in travnika, sposobna je tudi za vsacega rokodelca ali penzionista. Cena K 23.500. Več se izve v pekarni „Geuer“ v Poljčanah. 176

Hiša z 2 sobama, kuhinja svinjski hlevi, vrt, njiva, se proda pod lahki pogoji. Vpraša se, Maribor, Fraustaudnerstr. 42. 177

Proda se enonadstropna lepa hiša z 2 sobama, kuhinja svinjski hlevi, vrt, njiva, se proda pod lahki pogoji. Vpraša se, Maribor, Fraustaudnerstr. 42. 177

hiša v Celju.

Cena 60.000 K. Naslov: Marija Grobelnik Celje, Gaberje 21. 178

5 do 10 oralov velik travnik v bližini Maribora se išče v najem. Poudbe na upravnitvo pod „Travnik št. 174“.

Zamestiam moško obleko, obuvalo, škornje, žensko svršno jopo za mast in moko Gulda Rudolf, Puffgasse št. 22, I. nadstr., Melje, Maribor. 161

Trg vica na Glavnem trgu št. 18 Maribor, se odda s l. sušcem. Poudbe na upravnitvo t. lista pod „Trgovina št. 164“.

Krojač, daleč okoli znan, se želi preseliti v župnijo, kjer bi imel več posla, ako bi se mu naznanilo primerno stanovanje. Körner, Pohorje, Maribor, Fraustaudnerstrasse 5. 181

Službo ce-koveka in organista išče mož-rokodelec na župniji, kjer bi bilo kaj zemljišča zraven, da si lahko kakšnih par svinj redi. Nastopi lahko takoj. Naslov v upravn. pod „Organist št. 180“.

Pomočnika sprejme takoj krojaški mojster Ivan Partlič v Studencih pri Mariboru, Okrajna cesta. 195

Dobra slovenska uradniška družina na Dunaju sprejme 20 do 30 letno boljše služkinjo ali kuharico.

Lepa prilika za stalno službo. Znanje bolj lepe slovensčine in priprave kuhinjs. Navadna pohišna dela in pomoč gospoj pri gospodinjstvu. Naslov naznani upravnitvo „Slov. G. sp.“ pod „Kuharica na Dunaju št. 189“, p. smu za upravn. se mora priložiti znanjka ali dopisnica za odgovor z natančnim naslovom.

Posiljam jedilo mesih

najboljše kakovosti, kateri se izdeluje iz mojega jesi-hovega nadomestila „Acetin“ po 15 do 20 kratni pri-mešavi vode, ter najljubše

nad mesio za citro e

Najmanjša oddaja 25 kg. Zastopniki se iščejo. Tovarna kemičnih izdelkov In-ge-nieur-Chemiker N. Wel-wart, Dunaj IX., Sensen-gasse 8. 184

Vinjar z malo družino se išče do 15. februarja, more biti mlajši invalid, kateri more delat v goricah pri Križu prek štajerske meje v Jelovcu, kraj mojih štajerskih gor na Korenjaku, oddaljene jedno od drugih 10 minut. Profesor I. Milčetič v Varaždinu. 137

Soliden pomočnik se takoj sprejme pri trvdki Liszt i Brodnjak trgovina z mešanim blagom, Stridovar, Ogrsko. 135

Učena za trgovino mešanega blaga sprejme takoj Franc Korošec, trgovec v Gornji Radgoni. 139

Naznanjem svojim cenjenim odjemalcem, da vsled preobilnega dela skozi dva meseca ne jemljem nobenih svinjskih kož v delo. Fr. Sinigoi usnjak, Strass pri Spilfeldu. 144

Bučno in solčno olje se zamenja za semen. Marija Zurman, Glavni trg 4., Maribor. 145

Doprsna slika v naravni velikosti

se vam pošlje če mi pošljete fotografijo. Posnetek popolnoma podoben. Cena K 18.—. Prosim naročila na Marko Ernst, Gradec, Klosterwiesg, 25, Partere. 151

Sprejme se mali hišec za dve kravi pri trgovcu Jožetu Kunst, v Kindorfu pri Lipnici. 152

Vinjar, zanesljiv z 2 ali 3 delavnimi močmi, se takoj sprejme. Vpraša se pri Janezu Grubič, Tegethof-ova cesta, Maribor. 153

Ročni mlin se proua za 100 K s kamni, železno kolo, lahko eden sam melje. Deučman Janez, Selnica ob Muri, št. 11j v Sl. gor. 154

Spretnega pomagača sprejme takoj Matej Bregant, kovač, Orehovavos, Št. 11j v Mariboru. 155

Jesenske prasce kakih pet ali břejo svinjo želi kupiti Simom Doško, pos., Kamnica pri Mariboru št. 105. 156

Trgovska pomočnica išče službe v trgovini na deželi; v slučaju premajhnega obrata pomaga tudi v gospodinjstvu, ker je istemu tudi vajena. Ponudbe na upravištvu pod „Trgovska pomočnica št. 159“

Hišico na deželi blizo cerkve z malo zemljiščem želim kupiti. Naslov na upravištvu, pod „Hišica št. 160“.

Sprejme se krojaški učencec, poštenih staršev s popolno oskrbo pri g. Francu Dereani, kraj. mojster Maribor, Župnijska ulica št. 1. 157

Malo posestvo je na prodaj, meri okoli pet oralov; rodovitne njive, travnik, lep sadonosnik, hiše in hlev v dobrem stanu, studenec pri hiši in lep gozd. Vpraša se pri Mariji Topolovšek, Senovica 25, p. Šmarje pri Jelšah, Slov. Štajersko. 158

Posestvo v največji bližini mesta, v hiši prostor za stranko (najemnice), mlekarstvo, točilnica čez ulico, lep sadni zelenjadni vrt, se takoj proda. Naslov pove upravištvu pod „Studenci pri Mariboru.“ (znanka za odgovor.) 27

„URAX-žebli za čevlje“

Patent glavice „Maus“ s trikotno ostrino.

Posilja se vsako množino po pošti proti povzetju.

Velikost št. 2, 1 zavoj po 1000 komadov K 5-85

Velikost št. 3, 1 zavoj po 1000 komadov K 7-85

Od 15. novembra naprej se gornje cene radi povišanja cen blage sviljažo za 10%.

Industrie u. Versandwerke „URAX“ Gradec, Strauchergasse št. 15. (Kienr. 47.)

Automatična mišnica

na pedgane K 6-28 za mlit 4 K 30 v. V eni noči se na 1000 levi po 40 mlit.

Nobeno vreme ne vpliva in se uspešno uređijo. Lovilnica za kuhinjske žabke „Rapid“ polovi na tisoče žabek v eni noči, K 5-70. Lovilec muh „Nova“ K 2-80 kom. Povneš najboljši uspehi. Mnoge pokvalitne pizama. Se pošilja proti povzetju. Poštalna 80 vin. Baspeljalnic „Kutner, Dunaj III./73. Neullngasse št. 28. (1 Lasač)

Iščemo hišo z njivo in vrtom v ptujski okolici. Cena 4-7000 K. Florjančič Ivan, Maribor, Meljska cesta 48.

Vino belo in rdečo kupi vsako množino
A. OSET, p. Guštanj, Koroško. 88

Rešeta
lastnega izdelka v veliki izbiri, vsake vrste. Za poprodajalce dopust. Popravila dobro in po ceni. Samo pri Jos. Antloga, trgovina z jerbas, Maribor, Sofijin trg, Zraven mestne mostne tehtnice. 76

Vino in sadni mošt, motno, pokvarjeno, zavreto kakor tudi duh po plesnobi se popravi. Prosi se vzorec poslati na naslov: Peter Škerbec pri. cenzelnem odboru, Gorica, Primorsko. 59

Posestvo če mogoče z lepim goodom kupi Matija Obrab, Maribor, Fischerzasse 9. 833

Gospo
ki to dobro upeljane v industrijskih krogih, pri špediterjih, lekarnarjih, drogisti, rudnikih, poljedelskih sadrugah in veleposelstnikih, dobe koristno zastopstva v kemični tovarni Hugon Pollák, Kri. Vinogradl, Jungmannova ulica št. 33. 746

Kompletne kurjake

v vsaki velikosti, stroje za valjenje za male in velike posestnike, mline za drobljenje kosti za pripravo kosti za krmo (na ročno ali gonilno moč), se kupi pri trvdki Nickerl & Co, družba z o. z. specialno podjetje za racionalno gojitev perutnine in druge drobne domače živine, Inzersdorf št. 84. pri Dunaju. Zahtevajte velik cenik. Učna knjiga št. 84 za 1.— K v znamkah. (Mosse 1)

Stare, vendar za napolnitev popolnoma sposobne

SODE
iz trdega lesa, oljnate ali firneževe, kupi vsako množino. Ponudbe z navedbo vsebine, števila in kakovosti sodov se pošljejo na naslov: Industrie- u. Versandwerk „Urax“, Gradec, Strauchergasse št. 15. Telefon 281. (Kienr. 5)

Gospodje

ki so dobro upeljani v industrijskih krogih, pri špediterjih, lekarnarjih, drogisti, rudnikih, poljedelskih sadrugah in veleposelstnikih, dobe koristno zastopstva v kemični tovarni Hugon Pollák, Kri. Vinogradl, Jungmannova ulica št. 33. 746

Cunje vseh vrst, juta, odpadki novega sukna, krojaški odrezki, raztrgane nogavice, rastrgane moške in ženske obleke, stare posteljne oede, koce, kosti, kojske repe, svinjske ščetine, lisice in najčje kože, kupuje po najvišjih cenah M. Thorinek & Co. Celje. Trgovci in nakupovalci od hiše do hišedobijo boljše cene. 18

Tropinovec, slivovko, vinsko žganje, vinski kamen, čebelni vosek, strd, jakolka

plača najbolje Jos. Šeres, trgovec, Maribor Tegethoff-ova ulica 67. 1088

Želim in prosim
gospode in dame, da mi naznanijo imena gospodov trgovcev, ki bi prodajali konzumno blago. Depisi na tovarno Hugo Pollák, Kralj Vinohrady, Jungmannova ul. št. 33. Praga. Nove druhe sboči. 1087

„Helios“
perilna modra barva 1 zavoj 140 kosov 25 K proti povzetju pošilja Oton Zaittschek, Brno, Moravsko, Jakobspl. št. 3. Sprejmejo se spretni zastopniki. 64

Pozor!
Franc Drobniš lesni trgovec v Laškem trgu kupi vsako množino bukovič drogov (švelarjev) ter plača iste po 7-50 komad. Kupite pa tudi okrogel bukovič les. 734

Na prodaj sveže zidane eno- in dvo nadstropne hiše v mestu davka in občinskih doklad prosti s velikimi in majhnimi stanovanji proti solncu obrnjene, se prodaje pod lahkimi pogoji. Vpraša se pri Jožefu Nekrep v Mariboru Mauerstrasse št. 28. 634

Kupim večje posestvo
z dobrimi travniki in gozdovi na Južnemštajerskem (najraje v Sav. dolini) in prosim ponudbe s podrobnim opisom. Naslov pove upravištvu „Slov. Gospodarja.“ 562

Solzna Avstrija.
(3 pomnožen natis.)

Knjiga pod naslovom „Solzna Avstrija“ s 27 bojnimi pesmimi, stane s pošto vred 1 K 80 v. Knjiga „Pevajoči slavec“ s 30 lepimi narodnimi pesmi stane 1 K 70 v. Pošlje se znesek v novih neobrabljenih poštih znamkah ali pa po poštni nakaznici. Na brezplačna naročila se ne morem ozirati! Naročuje se pri Matiju Belec, pri Sv. Bolfenku v Slov. gor., via Ptuj, Štaj. 93

Specerijska in kolonijalna trgovina
Ivan Ravnikar, Celje
kupuje po najvišji dnevni ceni
SUHO SADJE ter je za to edini nakupovalec za okraj Celje.

Vojakom
na bojišču primanjkuje berila. Materé, sestre naročite svojim možem, sinovom in bratom „Slovenski Gospodar“ in „Stražo“.
„Slovenski Gospodar“
stane za 3 mesce 1 K.
„Straža“
stane za 3 mesce 3 K.
Vpošljite naročnino in natančni vojno-poštni naslov.

Suhe jedilne gobe, kumno, vinski kamen, melniko moko; sploh vse deželne pridelke kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah Janko Artman, št. Jurij ob južni žel. 1018

Stare cipe in cunje kupuje vsako množino po najvišjih cenah Janko Artman, št. Jurij ob južni žel. 1019

Konjak
destiliran iz vina lastnega pridelka. Pri osabelosti od starosti in želodčnih težkočah je in vina destilirano star konjak že stoletja znano preizkušeno okrepilo. 12 let starega v 4 polilitrskih steklenicah pošljem franco za 60 K, mlajšega 3 letnega, čudovito bolečine tolažeče vdrigavalno sredstvo soper trganje v udih, 4 polilitrskih steklenice 48 K. Vino od 56 litrov naprej. Beli rizling in rdeči burgundes per liter K 4-60.
Benedikt Herti, veleposelstnik, grad Gollá pri Kečjicah, štajerske.

Smrekovo skorjo,
čreslo in kostanjev les kupi vsako množino
Jakob Vrečko,
Maribor, Cvetlična ulica št. 3. 1092

Kalijevo sol
kemično preiskano 43.20% no ima še v zalogi Zadruga v Račah. Vreče mora kupec sam poslati.

Naznanila
za zavarovanje VII. vojnega posojila c. kr. avstr. voj.-vdovskega in sirotinskega sklada se sprejemajo v uradnem posloplju okrajnega glavarstva v Mariboru, 2. nadstropje, vrata št. 26. — Vodja pisarne: Janez Ev. Wesenjak. 102-4

Nakup lesa!
Navedite skrajno ceno, naloženo na žel. postaji in rok oddaje! Takojšnje plačilo proti duplikatom tovarnih listov! 961
Ponudite na metercent: Kostanjev les, hmeljske droge (stare) hrastov les, smrekovo škorjo. Na kubični meter: Okrogel les (smrekov, borov, hojov) — les za jame (Grubenholtz).
Vinko Vabič, veletržec, Zalec, Južnoštajersko.

Kotle za žganje in za kuhanje ter parjenje svinjske krme, slamoreznice, mline i. t. d. vse prvovrstno ima naprodaj
V. Kvartič, 847
Soštanj šte. 130.

V najem **posestvo** na več let, kjer se mere rediti 5-6 glav goveje živine. Stelja in drva v domačem. Naslov:
F. D. Poste restante, Ruše.

Pri občinskem uradu
OKOLICA CELJE
sprejmeta se v službo s 1. aprilom 1918
dva redarja,

ki morata biti v govoru in pisavi zmožna slovenskega in nemškega jezika, doslužena vojaka ali orožnika. Lastnoročno pisane prošnje se naj pošljejo najdalje do 28. februarja 1918 občinskemu uradu, oziroma se naj prošnik osebno predstavi. Plačilo po dogovoru.
Županstvo Okolica Celje, 29. jan. 1918.
Župan: Anton Fazarinc.

